Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети разширен състав)

1 юни 2022 година*

„Икономически и паричен съюз — Банков съюз — Единен механизъм за преструктуриране на кредитни институции и на някои инвестиционни посредници (ЕМП) — Процедура за преструктуриране, приложима в случай на субект, който е проблемен или има вероятност да стане проблемен — Приемане от ЕСП на схема за преструктуриране на Banco Popular Español — Делегиране на правомощия — Задължение за мотивиране — Принцип на добра администрация — Член 20 от Регламент (ЕС) № 806/2014 — Право на изслушване — Право на собственост“

По дело T-570/17

Algebris (UK) Ltd, установено в Лондон (Обединеното кралство),

Anchorage Capital Group LLC, установено в Ню Йорк, щата Ню Йорк (Съединени американски щати),

представлявани от T. Soames, N. Chesaites, avocats, и R. East, solicitor,

жалбоподатели,

срещу

Европейска комисия, представлявана от L. Flynn и A. Steiblytė,

ответник,

подпомагана от

Единен съвет за преструктуриране (ЕСП), представляван от J. King и M. Fernández Rupérez, подпомагани от B. Meyring, S. Schelo, F. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch и S. Ianc, avocats,

и от

Banco Santander, SA, установена в Сантандер (Испания), представлявана от J. Rodríguez Cárcamo, A. M. Rodríguez Conde, D. Sarmiento Ramírez-Escudero, avocats, и G. Cahill, barrister,

встъпили страни,

* Език на производството: английски.

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ЕС) 2017/1246 на Комисията от 7 юни 2017 година за одобряване на схемата за преструктуриране на Banco Popular Español S.A. (ОВ L 178, 2017 г., стр. 15),

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав),

състоящ се от: M. van der Woude, председател, M. Jaeger, V. Kreuschitz, G. De Baere (докладчик) и G. Steinfatt, съдии,

секретар: P. Cullen, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 24 юни 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

1 След финансовата криза от 2008 г. се взима решение в Европейския съюз да се създаде банков съюз, основан на всеобхватна и подробна единна нормативна уредба за финансовите услуги на вътрешния пазар като цяло и съставен от единен надзорен механизъм, нова регулаторна рамка за гарантиране на депозитите и нова рамка за преструктуриране.

2 Първата стъпка към банковия съюз е създаването на единен надзорен механизъм (ЕНМ) с Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 2013 г., стр. 63). Съгласно съображение 12 от този регламент ЕНМ следва да гарантира, че политиката на Съюза, свързана с пруденциалния надзор над кредитните институции, се прилага по съгласуван и ефективен начин, че единната нормативна уредба за финансовите услуги се прилага еднакво за кредитните институции във всички засегнати държави членки и че тези кредитни институции подлежат на надзор по най-високи стандарти, който не е ограничен от други, непруденциални съображения. За тази цел с Регламент № 1024/2013 на Европейската централна банка (ЕЦБ) се възлагат конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции, с цел да се допринесе за сигурността и стабилността на кредитните институции и стабилността на финансовата система в рамките на Съюза и отделните държави членки.

3 След това е приета Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО,

2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190). В съображение 1 от нея се посочва следното:

„Финансовата криза показа, че на равнището на Съюза до голяма степен липсват подходящи инструменти за ефективното справяне с нестабилни или проблемни кредитни институции и инвестиционни посредници […]. Такива инструменти са необходими по-специално, за да се предотвратят случаите на неплатежоспособност или, ако такива все пак настъпят, последиците от тях да се сведат до минимум чрез запазване на функции със системно значение на засегнатата институция. По време на кризата тези предизвикателства бяха основната причина, която принуди държавите членки да спасяват институциите, като използват парите на данъкоплатците. Целта на установяването на надеждна рамка за възстановяване и преструктуриране е да се премахне във възможно най-голяма степен необходимостта от такива действия“.

4 Директива 2014/59 цели да се установят минимални общи правила за хармонизация на националните правила, уреждащи преструктурирането на банките в рамките на Съюза, и предвижда сътрудничество между органите за преструктуриране при работата им във връзка с неизпълнението на задължения от страна на трансгранични банки. В това отношение по-специално в член 3, параграф 1 от Директива 2014/59 се предвижда, че всяка държава членка определя един или, по изключение — повече органи за преструктуриране, оправомощени да прилагат инструментите за преструктуриране и да упражняват правомощията за преструктуриране.

5 Като се има предвид обаче, от една страна, че Директива 2014/59 не води до централизиране на процеса на вземане на решения в областта на преструктурирането, че в нея основно се предвиждат общи инструменти за преструктуриране и общи правомощия за преструктуриране на националните органи на всяка държава членка и че на последните е оставена свобода на преценка при прилагането на тези инструменти и използването на националните механизми за финансиране на процедурите за преструктуриране и от друга страна, че с тази директива не се избягва напълно вероятността държавите членки да предприемат самостоятелни и потенциално несъгласувани решения във връзка с преструктурирането на трансгранични групи, се взема решение да се създаде единен механизъм за преструктуриране (ЕМП).

6 Така втората стъпка към банковия съюз е приемането на Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на ЕМП и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).

7 Съображение 12 от Регламент № 806/2014 гласи:

„Осигуряването на ефективни решения за преструктуриране на проблемни банки в Съюза, включително за набиране на финансиране на равнището на Съюза, е от ключово значение за завършването на вътрешния пазар на финансови услуги. В рамките на вътрешния пазар неизпълнението на задълженията на банките в отделна държава членка може да засегне стабилността на финансовите пазари на Съюза като цяло. Осигуряването на ефективни и еднообразни правила за преструктуриране и еднакви условия за финансиране на преструктурирането във всички държави членки е в интерес не само на държавите членки,

в които тези банки извършват дейност, а и на всички останали държави членки като средство за осигуряване на равнопоставени условия за конкуренция и подобряване на функционирането на вътрешния пазар. Банковите системи в рамките на вътрешния пазар са свързани в голяма степен, групите от банки са международни, а банките притежават значителни чуждестранни активи. При липсата на ЕМП банковите кризи в участващите в ЕНМ държави биха имали по-тежко отрицателно въздействие върху системите и на неучастващите държави членки. Създаването на ЕМП ще осигури неутрален подход при справянето с проблемни банки и така ще повиши стабилността на банките в участващите държави членки и ще предотврати разпространението на кризите към неучастващите държави членки, като по този начин ще улесни функционирането на вътрешния пазар като цяло. Механизмите за сътрудничество във връзка с институции, установени както в участващи, така и в неучастващи държави членки, следва да бъдат ясни, като не следва да има дискриминация, пряка или непряка, спрямо държава членка или група държави членки като място за финансови услуги“.

8 Съгласно член 1, първа алинея от Регламент № 806/2014 предметът на последния е да се определят еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктуриране на определените в член 2 субекти, установени в участващите държави членки, а именно банки, надзорникът на държавата по произход на които е ЕЦБ или националният компетентен орган в държавите членки, чиято парична единица е еврото, или в държавите членки, чиято парична единица не е еврото, които са установили тясно сътрудничество в съответствие с член 7 от Регламент № 1024/2013 (вж. съображение 15 от Регламент № 806/2014).

9 Член 1, втора алинея от Регламент № 806/2014 предвижда, че тези еднообразни правила и еднообразна процедура се прилагат от Единния съвет за преструктуриране (ЕСП), създаден в съответствие с член 42 от същия регламент, съвместно със Съвета на Европейския съюз, Европейската комисия и националните органи за преструктуриране в рамките на създадения с този регламент ЕМП. Предвидено е също, че ЕМП се подкрепя от единен фонд за преструктуриране (ЕФП).

10 Съгласно член 16, параграф 1 от Регламент № 806/2014 ЕСП взема решение за предприемане на действие по преструктуриране по отношение на финансова институция, установена в участваща държава членка, когато са изпълнени трите условия, предвидени в член 18, параграф 1 от същия регламент.

11 Първото условие е субектът да е проблемен или да има вероятност да стане проблемен. Наличието на това условие се преценява от ЕЦБ след консултация с ЕСП или от ЕСП и то се счита за изпълнено, ако за субекта са налице едно или повече от обстоятелствата, изброени в член 18, параграф 4 от Регламент № 806/2014.

12 Второто условие е да няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор или действия на надзорните органи да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от страна на субекта.

13 Третото условие предполага действието по преструктуриране да е необходимо в обществен интерес, а именно да е необходимо за постигането на една или повече от целите на преструктурирането и ликвидацията на субекта чрез обичайно производство по несъстоятелност да не постига тези цели на преструктурирането в същата степен.

14 Член 14 от Регламент № 806/2014 определя целите на преструктурирането, както следва: осигуряване на непрекъснатост на критичните функции, избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, по-специално чрез предотвратяване на разпространението на проблемите, защита на публичните средства, като се сведе до минимум необходимостта от извънредна публична финансова подкрепа, защита на вложителите и на инвеститорите и защита на средствата и активите на клиентите.

15 Член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014 предвижда, че преди да вземе решение за предприемане на действие по преструктуриране или за упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти, ЕСП гарантира, че активите и задълженията на съответния субект се оценяват справедливо, консервативно и реалистично от лице, което е независимо от публични органи, включително ЕСП и националния орган за преструктуриране, и от съответния субект.

16 Съгласно член 20, параграф 15 от Регламент № 806/2014 оценката е неразделна част от решението на ЕСП за прилагане на инструмент за преструктуриране или за упражняването на правомощие за преструктуриране или от решението за упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти.

17 Когато са изпълнени условията, предвидени в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014, ЕСП приема схема за преструктуриране.

18 Когато действат в рамките на процедурата за преструктуриране, ЕСП, Съветът и Комисията трябва да гарантират, че действието по преструктуриране се предприема в съответствие с определени принципи, изброени в член 15 от Регламент № 806/2014, сред които е принципът, че акционерите на институцията в режим на преструктуриране първи поемат загубите, както и принципът, че никой кредитор не понася по-големи загуби от загубите, които би понесъл, ако субектът, до който се отнася действието по преструктуриране, се ликвидира чрез обичайно производство по несъстоятелност.

19 В схемата за преструктуриране ЕСП определя прилагането на инструментите за преструктуриране. В член 22, параграф 2 от Регламент № 806/2014 са изброени различните налични инструменти за преструктуриране, а именно инструментът за продажба на стопанска дейност, инструментът „мостова институция“, инструментът за обособяване на активи и инструментът за споделяне на загуби.

20 В рамките на схемата за преструктуриране ЕСП може също така да упражнява правомощието за обезценяване или за преобразуване на капиталовите инструменти на съответния субект при условията, предвидени в член 21 от Регламент № 806/2014. Съгласно член 19 от Регламент № 806/2014 действията по преструктуриране могат да включват също предоставяне на държавна помощ или използване на ЕФП.

21 Съгласно член 18, параграф 7 от Регламент № 806/2014 непосредствено след приемането на схемата за преструктуриране ЕСП я изпраща на Комисията. В рамките на 24 часа след изпращането на схемата за преструктуриране от ЕСП Комисията я одобрява или представя възражения по отношение на аспектите на схемата, във връзка с които има свобода на преценка, различни от обхванатите от трета алинея, а именно спазването на критерия за обществен интерес или съществена промяна на сумата от ЕФП. Що се отнася до аспектите, във връзка с които има свобода на преценка, в рамките на 12 часа от изпращането на

схемата за преструктуриране от ЕСП Комисията може да предложи на Съвета да представи възражения по приетата от ЕСП схема за преструктуриране на основание, че тя не изпълнява критерия за обществен интерес, или да одобри или да възрази срещу съществена промяна на сумата от ЕФП, предвидена от ЕСП в схемата за преструктуриране. Схемата за преструктуриране може да породи действие само ако не е направено възражение от Съвета или от Комисията в срок от 24 часа след изпращането ѝ от ЕСП.

22 В член 18, параграф 9 от Регламент № 806/2014 се посочва, че ЕСП осигурява предприемането на необходимите действия по преструктуриране за прилагане на схемата за преструктуриране от страна на съответните национални органи за преструктуриране. Последните са адресати на схемата за преструктуриране, която съдържа указания за тях, като те в съответствие с член 29 от същия регламент предприемат всички необходими мерки за изпълнението ѝ, упражнявайки правомощията за преструктуриране.

23 След предприемането на действие по преструктуриране, съгласно член 20, параграф 16 от Регламент № 806/2014 ЕСП гарантира, че независимо лице извършва оценка на това дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на институцията в режим на преструктуриране беше образувано обичайно производство по несъстоятелност. В съответствие с член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014 тази оценка може да доведе до обезщетяване на акционерите или кредиторите, ако са понесли по-големи загуби при преструктурирането, отколкото биха понесли при ликвидация чрез обичайното производство по несъстоятелност.

Обстоятелствата по спора и факти, настъпили след подаването на жалбата

24 Жалбоподателите, Algebris (UK) Ltd и Anchorage Capital Group LLC, са управители на инвестиционни фондове, които притежават инструменти на допълнителния капитал от първи ред и инструменти на капитала от втори ред, емитирани от Banco Popular Español, SA (наричана по-нататък „Banco Popular“) преди приемането на схема за преструктуриране на последната.

Състоянието на Banco Popular преди приемането на схемата за преструктуриране

25 Към датата на преструктурирането групата Banco Popular, чието дружество майка е Banco Popular, е шестата по големина испанска банкова група.

26 През 2016 г. Banco Popular увеличава капитала си с 2,5 милиарда евро.

27 На 5 декември 2016 г. изпълнителната сесия на ЕСП приема план за преструктуриране на групата Banco Popular. Инструментът за преструктуриране, предпочетен в този план за преструктуриране, е този за споделяне на загуби, предвиден в член 27 от Регламент № 806/2014.

28 На 3 февруари 2017 г. Banco Popular публикува годишния си отчет за 2016 г., в който обявява нужда от извънредни провизии на стойност 5,7 милиарда евро, водещи до консолидирана загуба в размер на 3,485 милиарда евро, и назначаването на нов главен изпълнителен директор.

29 На 10 февруари 2017 г. DBRS Ratings Limited (DBRS) (понастоящем DBRS Morningstar) понижава рейтинга на Banco Popular с отрицателна прогноза предвид отслабената ѝ капиталова позиция след споменатата в точка 28 по-горе нетна загуба, надхвърляща предвидената в годишния ѝ отчет, и предвид усилията на Banco Popular да намали все още сериозния брой необслужвани активи.

30 На 3 април 2017 г. Banco Popular обявява резултата от вътрешни одити, като посочва, че може да се наложат корекции в годишния отчет за 2016 г. Тези корекции са внесени във финансовия отчет на Banco Popular за първото тримесечие на 2017 г.

31 На 10 април 2017 г., по време на общото събрание на акционерите на Banco Popular председателят на управителния съвет обявява, че предвид капиталовата позиция на групата и равнището на необслужваните активи банката планира увеличаване на капитала или прехвърляне на стопанска дейност. Главният изпълнителен директор на Banco Popular е сменен по-малко от година след встъпването му в длъжност.

32 След съобщението от 3 април 2017 г. за нуждата от коригиране на финансовите резултати за 2016 г., на 6 април DBRS понижава рейтинга на Banco Popular, като запазва отрицателната прогноза. Съответно на 7 април и 21 април 2017 г. Standard & Poor's и Moody's Investors service (наричана по-нататък „Moody's“) също понижават рейтинга на Banco Popular с отрицателна прогноза.

33 През април 2017 г. Banco Popular започва процедура за частна продажба с цел да се продаде на силен конкурент, което да възстанови финансовото ѝ състояние. Крайният срок, в който евентуалните купувачи, проявяващи интерес към придобиването на Banco Popular, трябва да подадат оферти, е определен за 10 юни 2017 г., като впоследствие е удължен до края на юни 2017 г.

34 На 5 май 2017 г. Banco Popular представя финансовия си отчет за първото тримесечие на 2017 г., като обявява загуби в размер на 137 милиона евро.

35 На 12 май 2017 г. изискването за ликвидно покритие (Liquidity Coverage Requirement) на Banco Popular пада под минималния праг от 80 %, установен в член 460, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 2013 г., стр. 1).

36 С писмо от 16 май 2017 г. Banco Santander, SA уведомява Banco Popular, че не може да подаде твърда оферта в рамките на процедурата за частна продажба.

37 На 16 май 2017 г., в уведомление за настъпило важно обстоятелство до Comisión nacional del mercado de valores (CNMV, Национална комисия за пазара на ценни книжа, Испания) Banco Popular посочва, че потенциални купувачи са проявили интерес да участват в процедурата за частна продажба, но че не е получена твърда оферта.

38 На 19 май 2017 г. агенция FITCH понижава дългосрочния рейтинг на Banco Popular.

39 На 23 май 2017 г. председателката на ЕСП, г-жа Elke König, дава интервю за телевизионния канал „Блумберг“, в което е запитана по-специално за състоянието на Banco Popular.

40 През целия май 2017 г. в печата излизат множество статии, в които се съобщава за затрудненията на Banco Popular. Като пример следва да се посочи статия от 11 май 2017 г., публикувана на уебсайта elconfidencial.com под заглавие „Saracho възлага на JP Morgan и Lazard спешната продажба на Popular поради риск от изпадане в несъстоятелност“ (Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra). В тази статия се казва, че директорът на банката е упълномощил JP Morgan и Lazard да организират спешната продажба на банката поради риск от изпадане в несъстоятелност вследствие на масовия отлив на депозити на частни и институционални клиенти и че според него единственият начин да се осигури жизнеспособността на банката е пълната и незабавна продажба на цялата група. В статията се посочва, че „постоянното теглене на депозити и затварянето на някои външни източници на финансиране излагат банката на сериозен риск от изпадане в несъстоятелност, което принуждава [директора ѝ] да приложи най-драстичната мярка и да спре поетапно продажбата на активите ѝ в опит да подобри капиталовите коефициенти и да изпълни изискванията на ЕЦБ“.

41 На 15 май 2017 г. в статия, публикувана на уебсайта elconfidencial.com под заглавие „ЕЦБ два месеца проверява Banco Popular в разгара на процедура за продажба“ (El BCE inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta), се казва, че планът за продажба на Banco Popular, приведен в изпълнение от нейния директор, започва след проверка на ЕЦБ, която потвърдила недостига на провизии. Според тази статия инспекторите на ЕЦБ стигнали до извода, че затрудненията на Banco Popular са свързани с недостиг на провизии за покриване на експозицията ѝ към недвижими имоти и че е наложително да се предотвратят несистемните тегления на депозити. Тези инспектори изразили и недоволството си от представянето на отчетите за 2016 г.

42 На 31 май 2017 г. агенция „Ройтерс“ публикува статия под заглавие „Предупреждават ЕС за риска от преструктуриране на Banco Popular“ (EU warned of wind-down risk for Spain’s Banco Popular). В тази статия се посочва по-специално, че според неназовано високопоставено длъжностно лице на Съюза един от водещите банкови надзорници в Европа предупредил длъжностните лица на Съюза, че ако не успее да намери купувач, Banco Popular може да бъде ликвидирана. Съгласно тази статия това длъжностно лице посочвало също, че председателката на ЕСП неотдавна издала „ранно предупреждение“ и заявила, че ЕСП следи процедурата (на Banco Popular) особено внимателно с цел евентуална намеса.

43 В същия ден ЕСП публикува прессъобщение, в което оспорва съдържанието на тази статия.

44 През първите дни на юни 2017 г. Banco Popular е изправена пред масови тегления на ликвидни средства.

45 Сутринта на 5 юни 2017 г. Banco Popular подава първо искане за извънредно ликвидно улеснение до Banco de España (Централна банка на Испания), а следобеда — второ искане, в което търсената сума е увеличена поради сериозни движения на ликвидни средства. По искане на Централната банка на Испания и след извършена от ЕЦБ още същия ден преценка на искането на Banco Popular да получи извънредно ликвидно улеснение Управителният съвет на ЕЦБ не представя възражения Banco Popular да получи такова улеснение за периода до 8 юни 2017 г. Banco Popular получава част от това извънредно ликвидно улеснение, след което Централната банка на Испания посочва, че не е в състояние да предостави на Banco Popular допълнително извънредно ликвидно улеснение.

46 На 6 юни 2017 г. DBRS и Moody’s понижават рейтинга на Banco Popular.

Други факти, настъпили преди приемането на схемата за преструктуриране

47 На 23 май 2017 г. ЕСП възлага на Deloitte, в качеството на независим експерт, да изготви оценка на Banco Popular съгласно член 20 от Регламент № 806/2014.

48 На 24 май 2017 г. на основание член 34 от Регламент № 806/2014 ЕСП иска от Banco Popular информацията, необходима за извършването на оценката. На 2 юни 2017 г. той също така иска от Banco Popular да предостави информация относно процедурата за частна продажба, както и да осигури достъп до защитената виртуална зала за данни, която е създала в рамките на тази процедура.

49 На 3 юни 2017 г. изпълнителната сесия на ЕСП приема Решение SRB/EES/2017/06 относно предлагането на Banco Popular на пазара, което е адресирано до Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Фонд за организирано преструктуриране на банките, Испания). ЕСП одобрява незабавното започване на процедурата за продажба на Banco Popular от FROB и дава указания на последния относно изискванията за предлагане на пазара съгласно член 39 от Директива 2014/59. ЕСП посочва по-специално, че FROB трябва да се свърже с петимата потенциални купувачи, поканени да подадат оферта в рамките на процедурата за частна продажба.

50 Двама от петимата потенциални купувачи решават да не участват в процедурата за продажба, а един е отхвърлен от ЕЦБ по пруденциални съображения.

51 На 4 юни 2017 г. двамата потенциални купувачи, решили да участват в процедурата за продажба, Banco Santander и Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA), подписват споразумение за неоповестяване на информация, а на 5 юни 2017 г. получават достъп до виртуалната зала за данни.

52 На 5 юни 2017 г. ЕСП приема първа оценка (наричана по-нататък „оценка 1“) съгласно член 20, параграф 5, буква а) от Регламент № 806/2014, която е предназначена да предостави данни с цел да се определи дали са изпълнени условията за започване на процедура за преструктуриране, дефинирани в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014.

53 На 6 юни 2017 г. ЕЦБ извършва оценка за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, след консултация с ЕСП съгласно член 18, параграф 1, втора алинея от Регламент № 806/2014.

54 В тази оценка ЕЦБ посочва, че през предходните месеци ликвидността на Banco Popular се е влошила значително, главно поради сериозното изчерпване на нейната депозитна база. Banco Popular е трябвало да се справя с големи изходящи ликвидни потоци във всички клиентски сегменти. ЕЦБ изброява събитията, довели до проблемите с ликвидността, с които е трябвало да се справя Banco Popular.

55 В това отношение тя отбелязва, че при представянето на годишните си отчети през февруари 2017 г. Banco Popular е обявила нужда от извънредни провизии в размер на 5,7 милиарда евро, водещи до загуби от 3,485 милиарда евро за 2016 г., както и смяната на дългогодишния си директор, който е започнал преразглеждане на стратегията на банката. Обявяването на допълнителни провизии и на загуби в края на финансовата година е довело до понижаване на рейтинга на Banco Popular от DBRS на 10 февруари 2017 г. и е

предизвикало сериозни притеснения у клиентите на Banco Popular, намерили израз в значителни и неочаквани тегления на депозити и в големи струпвания на клиенти в клоновете на банката.

56 ЕЦБ посочва също, че публикуваното на 3 април 2017 г. публично изявление ad hoc на Banco Popular, в което последната представя резултата от няколко вътрешни одита, които може да имат съществено отражение върху финансовите отчети на институцията, както и потвърждението, че главният изпълнителен директор на институцията ще бъде сменен по-малко от година след встъпването му в длъжност, са предизвикали нова вълна от тегления на депозити. ЕЦБ отбелязва, че за тази вълна от тегления на депозити са допринесли и:

– понижаване на рейтинга на Banco Popular от Standard & Poor's на 7 април 2017 г.,

– съобщението на Banco Popular от 10 април 2017 г., че няма да изплаща дивиденти и че поради капиталовия стрес и необходимото изравняване на покритието на необслужваните активи с това на аналогичните банки може да се наложи увеличаване на капитала или прехвърляне на стопанска дейност,

– понижаване на рейтинга на Banco Popular от Moody's на 21 април 2017 г.,

– оповестяването на резултатите за първото тримесечие на 2017 г., които са по-лоши от очакваните,

– постоянните отрицателни медийни публикации, като посочените в точки 40 и 41 по-горе статии от 11 и 15 май 2017 г., в които се посочва, че директорът на Banco Popular е разпоредил спешна продажба на банката поради непосредствен риск от изпадане в несъстоятелност или от недостиг на ликвидност и че извършена от надзорния орган проверка на място е показала, че банката има голяма нужда от допълнителни провизии.

57 ЕЦБ констатира също, че загубите на депозити след 31 май 2017 г. са станали особено големи поради изтекла в медиите информация, че банката може да бъде прекратена, ако текущата процедура за продажба не се увенчае с успех в много кратък срок.

58 Освен това ЕЦБ отбелязва, че макар през предходните седмици Banco Popular да е разработила и да е започнала да привежда в изпълнение различни мерки за генериране на допълнителни ликвидни средства, към датата на оценката обемът на реализираните и все още очаквани входящи потоци не е достатъчен за разрешаване на проблема с изчерпването на ликвидността на Banco Popular. Тя посочва също, че дори да се прибегне до извънредното ликвидно улеснение, срещу което Управителният съвет на ЕЦБ решава на 5 юни 2017 г. да не възразява, ликвидността към тази дата не е достатъчна, за да се гарантира способността на Banco Popular да се справи със задълженията си най-късно до 7 юни 2017 г.

59 ЕЦБ счита, че вече предприетите от Banco Popular мерки не са били достатъчно ефективни, за да обърнат тенденцията за влошаване на ликвидността. Тя отбелязва, че като алтернативна мярка, която да гарантира способността ѝ да изпълнява задълженията си на техния падеж, Banco Popular се опитвала да осъществи прехвърляне на стопанска дейност, а именно да се продаде на по-силен конкурент. ЕЦБ обаче смята, че предвид влошаването на ликвидността на Banco Popular, липсата на доказателство за способността ѝ да обърне

тази тенденция в близко бъдеще и факта, че до момента преговорите не са довели до положителен резултат, такава частна сделка едва ли би могла да се осъществи в такъв срок, че Banco Popular да успее да плати своите дългове или други задължения на техния падеж.

60 ЕЦБ констатира, че няма и налични мерки за надзор или ранна намеса, които да позволят незабавно възстановяване на ликвидността на Banco Popular и да ѝ дадат достатъчно време да осъществи прехвърляне на стопанска дейност или да намери друго разрешение. Мерките, с които ЕЦБ разполага в качеството си на компетентен орган по силата на националното транспониране на член 104 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 2013 г., стр. 338) и на членове 27—29 от Директива 2014/59 или на член 16 от Регламент № 1024/2013, не могат да гарантират, че Banco Popular ще може да плати своите дългове или други задължения на техния падеж, предвид мащаба и темпа на наблюдаваното влошаване на ликвидността.

61 В заключение, като взема предвид по-специално прекомерното теглене на депозити, бързината, с която банката губи ликвидността си, и неспособността ѝ да генерира други ликвидни средства, ЕЦБ приема, че са налице обективни данни, че в близко бъдеще Banco Popular вероятно няма да може да плати своите дългове или други задължения на техния падеж. ЕЦБ стига до извода, че Banco Popular е проблемна или при всички положения има вероятност да стане проблемна в близко бъдеще съгласно член 18, параграф 1, буква а) и параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014.

62 На 6 юни 2017 г. управителният съвет на Banco Popular уведомява ЕЦБ, че е стигнал до извода, че има вероятност банката да стане проблемна.

63 Същия ден FROB изготвя писмо, в което се съдържа информация относно процедурата за продажба (наричано по-нататък „писмото относно процедурата“) и се определя крайният срок за подаване на офертите, а именно полунощ на 6 юни 2017 г.

64 На същия ден BBVA, един от двамата потенциални купувачи на Banco Popular, уведомява FROB, че няма да подаде оферта.

65 Отново на 6 юни 2017 г. Deloitte изпраща на ЕСП втора оценка (наричана по-нататък „оценка 2“), изготвена съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014. Целта на оценка 2 е да се оцени стойността на активите и пасивите на Banco Popular, да се прецени как биха били третирани акционерите и кредиторите, ако за Banco Popular се проведе обичайно производство по несъстоятелност, както и да се предоставят данни, позволяващи да се вземе решението относно подлежащите на прехвърляне акции и инструменти на собственост и даващи възможност на ЕСП да определи търговските условия за целите на инструмента за продажба на стопанска дейност. По-специално, според тази оценка икономическата стойност на Banco Popular възлиза на 1,3 милиарда евро в най-добрия сценарий, на минус 8,2 милиарда евро в най-неблагоприятния сценарий и на минус 2 милиарда евро при най-добра прогноза.

66 На 7 юни 2017 г. Banco Santander подава твърда оферта.

67 С писмо от 7 юни 2017 г. FROB информира ЕСП, че Banco Santander е подала оферта в 3,12 ч. на 7 юни и че цената, която предлага за акциите на Banco Popular, е 1 евро. FROB заявява, че неговият управителен съвет е одобрил Banco Santander като оферент, спечелил състезателната процедура за продажба на Banco Popular, и е решил да предложи на ЕСП да обяви Banco Santander за купувач в решението си за приемане на схема за преструктуриране на Banco Popular.

Схемата за преструктуриране на Banco Popular от 7 юни 2017 г.

68 На 7 юни 2017 г. изпълнителната сесия на ЕСП приема Решение SRB/EES/2017/08 относно схема за преструктуриране на Banco Popular (наричана по-нататък „схемата за преструктуриране“) на основание Регламент № 806/2014.

69 Съгласно член 1 от схемата за преструктуриране ЕСП, като счита, че предвидените в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014 условия са изпълнени, решава да постави Banco Popular в режим на преструктуриране, считано от датата на преструктурирането.

70 Съответно ЕСП приема, първо, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, второ, че не съществуват други мерки, които биха могли да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задълженията на Banco Popular, и трето, че в обществен интерес е необходимо да се извърши преструктуриране под формата на инструмент за продажба на стопанската дейност на Banco Popular. В това отношение ЕСП посочва, че преструктурирането е необходимо и пропорционално за постигането на две цели по член 14, параграф 2 от Регламент № 806/2014, а именно осигуряване на непрекъснатост на критичните функции на банката и избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност.

71 В член 5.1 от схемата за преструктуриране ЕСП приема следното:

„Приложеният спрямо Banco Popular инструмент за преструктуриране се състои в продажба на стопанска дейност съгласно член 24 от Регламент № 806/2014 чрез прехвърляне на акции на купувач. Обезценяването и преобразуването на капиталови инструменти ще се извършат непосредствено преди прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност“.

72 Член 6 от схемата за преструктуриране се отнася до обезценяването на капиталовите инструменти и до инструмента за продажба на стопанска дейност. В член 6.1 ЕСП посочва мерките, които е взел в изпълнение на правомощието си за обезценяване, предвидено в член 21 от Регламент № 806/2014.

73 Така в член 6.1 от схемата за преструктуриране ЕСП решава:

– най-напред, да се обезцени номиналният размер на дружествения капитал на Banco Popular със сума от 2 098 429 046 евро, което ще доведе до обезсилване на 100 % от акциите на Banco Popular,

– след това, да се преобразува целият основен размер на инструментите на допълнителния капитал от първи ред, които са издадени от Banco Popular и са в обращение към датата на приемане на решението относно схемата за преструктуриране, в новоиздадени акции на Banco Popular, „новите акции I“,

– по-нататък, да се обезцени в нулева номиналната стойност на „новите акции I“, което ще доведе до обезсилването на 100 % от тези „нови акции I“,

– накрая, да се преобразува целият основен размер на инструментите на собствения капитал от втори ред, които са издадени от Banco Popular и са в обращение към датата на приемане на решението за преструктуриране, в новоиздадени акции на Banco Popular, „новите акции II“.

74 Член 6.3 от схемата за преструктуриране предвижда, че тези мерки за обезценяване и преобразуване се основават на оценка 2, която се потвърждава от резултатите от прозрачна и открита процедура за продажба, проведена от испанския орган за преструктуриране FROB.

75 В член 6.5 от схемата за преструктуриране ЕСП посочва, че упражнява правомощията си по член 24, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014, отнасящ се до инструмента за продажба на стопанска дейност, и че разпорежда „новите акции II“ да бъдат прехвърлени на Banco Santander, свободни и необременени от права или привилегии на трето лице срещу плащането на покупна цена от 1 евро. Уточнява се, че купувачът вече се е съгласил с прехвърлянето.

76 ЕСП посочва също, че прехвърлянето на „новите акции II“ трябва да се осъществи на основание обвързващата оферта на купувача от 7 юни 2017 г. и да се приведе в изпълнение от FROB съгласно Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (Закон 11/2015 за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници) от 18 юни 2015 г. (BOE, бр. 146 от 19 юни 2015 г., стр. 50797).

77 Схемата за преструктуриране е представена на Комисията за одобрение в 5,13 ч. на 7 юни 2017 г.

78 В 6,30 ч. на 7 юни 2017 г. Комисията приема Решение (ЕС) 2017/1246 за одобряване на схемата за преструктуриране на Banco Popular (ОВ L 178, 2017 г., стр. 15, наричано по-нататък „обжалваното решение“) и уведомява ЕСП за това. Съответно схемата за преструктуриране влиза в сила още същия ден.

79 В съображение 4 от обжалваното решение се посочва следното:

„Комисията е съгласна със схемата за преструктуриране. По-специално тя е съгласна с представените от ЕСП основания преструктурирането да се счита за необходимо в защита на обществения интерес в съответствие с член 5 от Регламент (ЕС) № 806/2014“.

80 Същия ден FROB предприема необходимите действия за изпълнение на схемата за преструктуриране в съответствие с член 29 от Регламент № 806/2014. В този контекст FROB дава съгласието си за прехвърлянето на новите акции на Banco Popular, получени при преобразуването на инструментите на собствения капитал от категория 2 („новите акции II“), на Banco Santander.

Фактите, настъпили след приемането на решението за преструктуриране

81 На 14 юни 2018 г. Deloitte изпраща на ЕСП оценката относно разликата в третирането по член 20, параграфи 16—18 от Регламент № 806/2014, която е изготвена с цел да се определи дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на Banco Popular беше образувано обичайно производство по несъстоятелност (наричана по-нататък „оценка 3“). На 31 юли 2018 г. Deloitte изпраща на ЕСП допълнение към тази оценка, с което са поправени някои формални грешки.

82 На 28 септември 2018 г. вследствие на вливане Banco Santander става универсален правоприемник на Banco Popular.

83 На 17 март 2020 г. ЕСП приема Решение SRB/EES/2020/52 относно това дали е необходимо да се предоставя обезщетение на акционерите и кредиторите, които са засегнати от действията по преструктуриране на Banco Popular. Уведомление във връзка с това решение е публикувано на 20 март 2020 г. в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ C 91, 2020 г., стр. 2). В това решение ЕСП приема, че акционерите и кредиторите, засегнати от преструктурирането на Banco Popular, нямат право на обезщетение от ЕФП на основание член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014.

Производство и искания на страните

84 На 17 август 2017 г. жалбоподателите подават в секретариата на Общия съд жалбата по настоящото производство.

85 С молби, подадени в секретариата на Общия съд съответно на 20 ноември и 18 декември 2017 г., Banco Santander и ЕСП искат да встъпят в настоящото производство в подкрепа на исканията на Комисията. С определения от 12 април 2019 г. председателят на осми състав на Общия съд допуска встъпването на ЕСП и Banco Santander. Встъпилите страни подават изявленията си при встъпване, а жалбоподателите представят становищата си по тези изявления в определения срок.

86 С писмо от 6 юли 2018 г. в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, Общият съд задава писмени въпроси на главните страни. Главните страни отговарят на тези въпроси в определения срок.

87 На 31 октомври 2019 г. жалбоподателите внасят с писмо в секретариата на Общия съд ново доказателствено искане на основание член 85, параграф 3 от Процедурния правилник. Комисията и ЕСП представят становищата си в определения срок.

88 След промяна в съставите на Общия съд, на основание член 27, параграф 5 от Процедурния правилник съдията докладчик е включен в трети състав, на който съответно е разпределено настоящото дело.

89 По предложение на трети състав Общият съд решава на основание член 28 от Процедурния правилник да преразпредели делото на разширен състав.

90 На 16 октомври 2020 г. жалбоподателите внасят с писмо в секретариата на Общия съд ново доказателствено искане на основание член 85, параграф 3 от Процедурния правилник. Комисията, ЕСП и Banco Santander представят становищата си в определения срок.

91 На 15 март 2021 г. в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, Общият съд приканва Комисията да предостави някои документи. С писмо от 30 март 2021 г. Комисията посочва, че не може да изпълни искането на Съда, но че би могла да предостави исканите документи в рамките на действие по събиране на доказателства.

92 На 15 април 2021 г. в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, Общият съд приканва ЕСП да предостави някои документи. С писмо от 20 април 2021 г. ЕСП отговаря, че някои части на исканите документи са поверителни и че последните могат да бъдат предоставени, ако Общият съд разпореди действие по събиране на доказателства.

93 С определение от 21 май 2021 г. Общият съд разпорежда на Комисията, на основание, от една стана, член 24, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и от друга страна, член 91, буква б), член 92, параграф 3 и член 103 от Процедурния правилник, да предостави пълния текст на схемата за преструктуриране, на оценка 2 и на оценката на ЕЦБ от 6 юни 2017 г. за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна. Също така Общият съд разпорежда на ЕСП да предостави неповерителните и поверителните варианти на писмото на Banco Popular до ЕЦБ от 6 юни 2017 г. с приложението съм него и на писмото на ЕЦБ до Banco Popular от 18 май 2017 г.

94 На 4 юни 2021 г. жалбоподателите внасят с писмо в секретариата на Общия съд ново доказателствено искане на основание член 85, параграф 3 от Процедурния правилник. Другите страни са поканени да представят становищата си по това искане на съдебното заседание.

95 С определение от 16 юни 2021 г. Общият съд, от една страна, изважда от преписката поверителните варианти на документите, представени от Комисията и ЕСП в изпълнение на определението от 21 май 2021 г., и от друга страна, изпраща на другите страни писмото от 6 юни 2017 г. на Banco Popular до ЕЦБ без приложението към него.

96 Тъй като двама от членовете на трети разширен състав са възпрепятствани да заседават, председателят на Общия съд определя други двама съдии за попълване на състава.

97 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд устни въпроси са изслушани на съдебното заседание от 24 юни 2021 г.

98 Жалбоподателите молят Общия съд:

– да отмени обжалваното решение или, при условията на евентуалност, член 1 от него,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

99 Комисията моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

100 Banco Santander и ЕСП молят Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

От правна страна

101 Жалбоподателите изтъкват шест основания в подкрепа на жалбата си. Първото основание е, че Комисията не разгледала схемата за преструктуриране, преди да я одобри. Второто основание е нарушение на задължението за мотивиране. Третото основание е нарушение на задълженията за професионална тайна и за добра администрация. Четвъртото основание са допуснати явни грешки в преценката при прилагането на членове 14, 18, 20—22 и 24 от Регламент № 806/2014. Петото основание е нарушение на правото на собственост. Шестото основание е нарушение на правото на изслушване.

102 Като начало следва да се отбележи, що се отнася до обхвата на упражнявания от Общия съд контрол, че според жалбоподателите Общият съд трябва да упражни пълен и задълбочен контрол върху схемата за преструктуриране.

103 Комисията счита, че когато в рамките на жалба за отмяна е поставен сложен технически въпрос, съдилищата на Съюза са длъжни да разгледат дали са точни фактическите и правните констатации, на които се основава обжалваният акт, да проверят дали няма явна грешка или злоупотреба с власт и дали ответникът очевидно не е превишил пределите на своите дискреционни правомощия.

104 В това отношение следва да се отбележи, че съдебната практика очертава обхвата на упражнявания от Общия съд контрол както в случаи, в които обжалваният акт се основава на преценка на много сложни факти от научен и технически характер, така и в случаи, свързани със сложни икономически преценки.

105 От една страна, що се отнася до случаите, в които органите на Съюза разполагат с широко право на преценка, по-специално при преценката на много сложни факти от научен и технически характер при определяне на обхвата и естеството на приеманите от тях мерки, контролът на съда на Съюза трябва да се сведе до проверка дали упражняването на това право не е опорочено поради явна грешка или поради злоупотреба с власт и също дали тези органи явно не са превишили пределите на правото си на преценка. В такъв контекст съдът на Съюза всъщност не може да замени със своята преценка на фактите от научен и технически характер преценката на органите на Съюза — единствените, на които Договорът за функционирането на ЕС е възложил тази задача (решения от 21 юли 2011 г., Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, т. 60, и от 7 март 2013 г., Bilbaína de Alquitrane и др./ECHA, T-93/10, EU:T:2013:106, т. 76; вж. също решение от 11 май 2017 г., Deza/ECHA, T-115/15, EU:T:2017:329, т. 163 и цитираната съдебна практика).

106 От друга страна, що се отнася до контрола, който съдилищата на Съюза упражняват върху направените от органите на Съюза сложни икономически преценки, това е ограничен контрол, който по необходимост се свежда до проверка дали са спазени процесуалните

правила и изискването за мотивиране, дали фактите са установени точно, както и дали не е налице явна грешка в преценката на фактите или злоупотреба с власт. Следователно в рамките на този контрол съдът на Съюза пак не може да замести със своя икономическата преценка на компетентния орган на Съюза (вж. в този смисъл решения от 11 юли 1985 г., Remia и др./Комисия, 42/84, EU:C:1985:327, т. 34, от 10 декември 2020 г., Comune di Milano/Комисия, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, т. 100 и цитираната съдебна практика, и от 16 януари 2020 г., Iberpotash/Комисия, T-257/18, EU:T:2020:1, т. 96 и цитираната съдебна практика).

107 Тъй като решенията, които ЕСП трябва да приеме в рамките на процедура за преструктуриране, се основават на много сложни икономически и технически преценки, следва да се приеме, че принципите, изведени от посочената в точки 105 и 106 по-горе съдебна практика, са приложими по отношение на контрола, който съдът е приканен да упражни.

108 Въпреки това, макар на ЕСП да е призната свобода на преценка в икономическо и техническо отношение, това не означава, че съдът на Съюза не трябва да упражни контрол върху възприетото от ЕСП тълкуване на икономическите данни, на които е основано решението му. Всъщност, както е постановил Съдът, дори в случай на сложни преценки съдът на Съюза трябва да провери не само истинността на посочените доказателства, тяхната достоверност и непротиворечивост, но също и дали тези доказателства съдържат всички релевантни данни, които следва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, и дали могат да подкрепят направените изводи (вж. решения от 22 ноември 2007 г., Испания/Lenzing, C-525/04 P, EU:C:2007:698, т. 57 и цитираната съдебна практика, от 26 март 2019 г., Комисия/Италия, C-621/16 P, EU:C:2019:251, т. 104 и цитираната съдебна практика, и от 10 декември 2020 г., Comune di Milano/Комисия, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, т. 115 и цитираната съдебна практика).

109 В това отношение, за да се установи, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката на фактите, която може да обоснове отмяната на схемата за преструктуриране, представените от жалбоподателите доказателства трябва да са достатъчни, за да лишат от правдоподобност съдържащите се в тази схема фактически изводи (вж. по аналогия решения от 14 юни 2018 г., Lubrizol France/Съвет, C-223/17 P, непубликувано, EU:C:2018:442, т. 39, от 12 декември 1996 г., AIUFFASS и AKT/Комисия, T-380/94, EU:T:1996:195, т. 59, и от 13 декември 2018 г., Comune di Milano/Комисия, T-167/13, EU:T:2018:940, т. 108 и цитираната съдебна практика).

По първото основание: Комисията не разгледала схемата за преструктуриране, преди да я одобри

110 Жалбоподателите изтъкват по същество, че предвид краткия срок, с който е разполагала, за да одобри схемата за преструктуриране, Комисията не е била в състояние да извърши подходяща оценка на аспектите на тази схема, във връзка с които има свобода на преценка, в нарушение на принципите относно делегирането на правомощия, установени с решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7). Жалбоподателите твърдят, че Комисията само е одобрила схемата за преструктуриране, като незаконосъобразно е делегирала на ЕСП упражняването на собствените си дискреционни правомощия.

111 Комисията поддържа, че от 2 май 2017 г., когато ЕСП я е информирал, че Banco Popular има проблеми с ликвидността и че може да е необходимо действие по преструктуриране, тя е била приобщена към подготовката на всички възможни сценарии. Участвала като постоянен наблюдател в органите за вземане на решения на ЕСП. Имала достъп до всички документи и експертите ѝ помагали на ЕСП в изготвянето на схемата за преструктуриране. Изтъква, че това ѝ е позволило да извърши изискваната оценка на тази схема в рамките на срока, с който е разполагала.

112 Следва да се отбележи, че в точка 41 от решение от 22 януари 2014 г., Обединено кралство/Парламент и Съвет (C-270/12, EU:C:2014:18), Съдът посочва, че в решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7), той подчертава по същество, че последиците от делегирането на правомощия са много различни според това дали то се отнася, от една страна, до ясно определени изпълнителни правомощия, чието упражняване поради това подлежи на строг контрол с оглед на обективни критерии, определени от делегиращия орган, или, от друга страна, до „дискреционно правомощие, предполагащо широка свобода на преценка, което може в зависимост от неговото упражняване да представлява изпълнение на същинска икономическа политика“.

113 Съдът добавя, че в решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7), посочва също, че делегирането от първия вид не може чувствително да измени последиците от упражняването на правомощията, за които то се отнася, докато делегирането от втория вид осъществява „същинско изместване на отговорността“, като заменя преценките на делегиращия орган с тези на оправомощения орган (решение от 22 януари 2014 г., Обединено кралство/Парламент и Съвет, C-270/12, EU:C:2014:18, т. 42).

114 За да се прецени обхватът на настоящото основание, следва да се уточни каква е процедурата за приемане на схемите за преструктуриране, въведена с Регламент № 806/2014, и по-специално каква е възложената на Комисията роля.

115 В това отношение следва да се отбележи, че процедурата за предприемане на действия по преструктуриране, въведена от законодателя с Регламент № 806/2014, е съобразена с коментарите на правната служба на Съвета, изложени в становище от 7 октомври 2013 г. относно предложението за регламент на Комисията, в което се преценява съвместимостта на първоначално предвидената в предложението за регламент процедура с принципите относно делегирането на правомощия, както са тълкувани в решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7).

116 Първоначалното разпределение на правомощията между Комисията и ЕСП в разглежданото в това становище предложение за регламент е различно от разпределението, възприето в крайна сметка в Регламент № 806/2014. По-специално, Комисията има правомощието да поставя субект в режим на преструктуриране, да установява рамка за използването на инструментите за преструктуриране и да решава дали и как трябва да се използват правомощията за обезценяване или преобразуване на капиталовите инструменти, а ЕСП е компетентен да приема решенията, адресирани до националните органи за преструктуриране, в установената от Комисията рамка.

117 В становището си правната служба на Съвета отбелязва, че някои действия, които ЕСП може да включва в решение за преструктуриране, не са определени достатъчно точно. Правната служба на Съвета счита, че общата логика и структура на предложението за регламент, съгласно което главното решение за преструктуриране се приема от Комисията

и ЕСП е длъжен да действа в рамките на установените от нея критерии, са в съответствие с правото на Съюза, както е тълкувано в решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7). Тя обаче счита, че правомощията на ЕСП да привежда в изпълнение инструментите за преструктуриране и решенията са в известна степен дискреционни и надхвърлят упражняването на чисто технически правомощия. Тя заключава, че при това положение може би трябва или да се добавят допълнителни разпоредби в регламента, за да се прецизират границите, в които ЕСП прилага инструментите за преструктуриране, или в упражняването на тези правомощия да участва институция на Съюза, разполагаща с изпълнителни правомощия.

118 Като взема предвид това становище на правната служба на Съвета, законодателят на Съюза изменя механизма за предприемане на действия по преструктуриране. Доколкото предприемането на действие по преструктуриране предполага свобода на преценка, законодателят запазва това правомощие за институция, а не за ЕСП.

119 Това личи по-специално от съображения 24 и 26 от Регламент № 806/2014, които предвиждат:

„(24) Тъй като единствено институции на Съюза могат да определят политиката на Съюза за преструктуриране и тъй като при приемането на всяка конкретна схема за преструктуриране е налице свобода на преценка, е необходимо да се осигури подходящо участие на Съвета и Комисията в качеството им на институции, които могат да упражняват изпълнителни правомощия в съответствие с член 291 ДФЕС. Комисията следва да извършва оценката на онези аспекти на взетите от [ЕСП] решения за преструктуриране, по отношение на които съществува свобода на преценка. Предвид значителното въздействие на решенията за преструктуриране върху финансовата стабилност на държавите членки и на Съюза като цяло, както и върху фискалната независимост на държавите членки, е важно на Съвета да се предоставят изпълнителни правомощия за вземането на определени решения, свързани с преструктурирането. Поради това Съветът, по предложение на Комисията, следва да упражнява ефективен контрол върху оценката от страна на [ЕСП] относно наличието на обществен интерес и да оценява всяка съществена промяна на сумата от Фонда, която да се използва при конкретно действие по преструктуриране. […]

(26) […] Ако счита, че са изпълнени всички критерии, свързани със започването на преструктурирането, [ЕСП] следва да приеме схемата за преструктуриране. Процедурата, свързана с приемането на схемата за преструктуриране, която включва Комисията и Съвета, засилва необходимата оперативна самостоятелност на [ЕСП], като същевременно зачита принципа на делегиране на правомощия на агенциите съгласно тълкуването му от Съда на Европейския съюз […]. Ето защо в настоящия регламент се предвижда, че схемата за преструктуриране, приета от [ЕСП], поражда действие само ако в срок от 24 часа след нейното приемане от [ЕСП] няма възражения нито от страна на Съвета, нито от страна на Комисията, или ако схемата за преструктуриране бъде одобрена от Комисията. Основанията, на които е допустимо Съветът да възрази по предложение на Комисията срещу схемата за преструктуриране на [ЕСП], следва да бъдат изрично ограничени до наличието на обществен интерес и до съществени промени от страна на Комисията на предложения от [ЕСП] размер на сумата от Фонда, която може да бъде използвана. […] Като наблюдател на заседанията на [ЕСП] Комисията следва редовно да

проверява дали схемата за преструктуриране, приета от [ЕСП], е напълно съобразена с настоящия регламент и с нужния баланс между различните приложими цели и интереси, дали зачита обществения интерес и дали се запазва целостта на вътрешния пазар. Като се има предвид, че действието по преструктуриране изисква много бърз процес на вземане на решения, Съветът и Комисията следва тясно да си сътрудничат и Съветът следва да не дублира вече извършената подготвителна работа от Комисията. […]“.

120 Съответно, що се отнася до процедурата за преструктуриране, член 18, параграф 7 от Регламент № 806/2014 предвижда, че Комисията или одобрява схемата за преструктуриране, или представя възражения по отношение на аспектите на схемата, във връзка с които има свобода на преценка, и че схема за преструктуриране може да породи действие само ако не е направено възражение от Съвета или от Комисията в срок от 24 часа след изпращането ѝ от ЕСП.

121 Следователно съгласно член 18, параграф 7 от Регламент № 806/2014 е необходимо институция на Съюза, а именно Комисията или Съветът, да одобри схемата за преструктуриране по отношение на аспектите ѝ, във връзка с които има свобода на преценка, за да може същата да породи правни последици. Съответно законодателят на Съюза възлага на институция правната и политическата отговорност да определя политиката на Съюза в областта на преструктурирането, с което избягва „същинско изместване на отговорността“ по смисъла на решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7).

122 Ето защо Комисията трябва действително да е оценила аспектите на схемата за преструктуриране, във връзка с които има свобода на преценка, преди схемата да породи действие. В противен случай, както изтъкват жалбоподателите, Комисията би делегирала незаконосъобразно дискреционните си правомощия на ЕСП в нарушение на принципите относно делегирането на правомощия, установени с решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7).

123 Ако, както твърдят жалбоподателите, схемата за преструктуриране поражда действие след одобрение на Комисията, което не е основано на преценка, а се свежда само до потвърждаване, то аспектите, във връзка с които има свобода на преценка и които включват упражняването на избор в областта на икономическата политика, а оттам и необходимостта от привеждане в действие на преструктурирането се преценяват само от ЕСП, което не е в съответствие с принципите, установени в решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7)

124 В това отношение в съображение 4 от обжалваното решение Комисията посочва, че е съгласна със схемата за преструктуриране, и по-специално с представените от ЕСП основания преструктурирането да се счита за необходимо в защита на обществения интерес.

125 Съответно Комисията одобрява решението на ЕСП да постави Banco Popular в режим на преструктуриране, като счита по-специално, че изборът на инструмента за продажба на стопанска дейност е необходим и пропорционален за постигане на целите за осигуряване на непрекъснатост на критичните функции и за избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност.

126 С доводите си жалбоподателите поддържат, че ако се съди по начина на протичане на процедурата, Комисията само е одобрила схемата за преструктуриране, без да я разгледа, като незаконосъобразно е делегирала на ЕСП упражняването на собствените си дискреционни правомощия.

127 На първо място, жалбоподателите изтъкват, че схемата за преструктуриране е изпратена на Комисията в 5,13 ч. на 7 юни 2017 г. и влиза в сила в 6,30 ч. на същия ден. Според тях е невъзможно в такъв кратък срок Комисията да изпълни задължението си да извърши подходяща оценка на аспектите на схемата за преструктуриране, във връзка с които има свобода на преценка.

128 На второ място, жалбоподателите изтъкват, че съгласно посоченото в протокола от заседанието на Комисията от 7 юни 2017 г. схемата за преструктуриране е одобрена след провеждане на спешна писмена процедура. Според жалбоподателите Генерална дирекция „Финансова стабилност, финансови услуги и съюз на капиталовите пазари“ е трябвало да разгледа дали ЕСП е стигнал до правилните изводи относно аспектите на схемата за преструктуриране, по отношение на които съществува свобода на преценка, и едва след това да препоръча на Комисията да одобри схемата за преструктуриране. Тази препоръка трябвало да се изпрати до кабинетите на комисарите, до генералните дирекции и до правната служба с посочен срок за представяне на възражения, като при липса на възражения решението трябвало да се счита за прието съгласно член 12 от Процедурния правилник на Комисията. Те считат, че в рамките на тази 77-минутна процедура Комисията не е можела да извърши подходяща проверка на аспектите на схемата за преструктуриране, във връзка с които има свобода на преценка. Срокът, който ѝ е даден съгласно член 18, параграф 7 от Регламент № 806/2014, бил 24 часа.

129 Следва да се отбележи, че жалбоподателите не оспорват, че схемата за преструктуриране е трябвало да бъде приета спешно.

130 От член 30 от Регламент № 806/2014 следва, от една страна, че ЕСП уведомява Комисията за всички предприети от него действия за подготовката за преструктуриране, и от друга, че при изпълнението на съответните задължения съгласно този регламент ЕСП, и в частност Комисията, работят в тясно сътрудничество, по-специално при планирането на преструктурирането, ранната намеса и фазите на преструктурирането, и си предоставят цялата информация, необходима за изпълнението на техните задачи.

131 Освен това в член 43, параграф 3 от Регламент № 806/2014 се предвижда, че Комисията посочва представител, който има право да участва в заседанията на изпълнителните и пленарните сесии на ЕСП в качеството си на постоянен наблюдател, и че представителят ѝ има право да участва в разискванията и има достъп до всички документи.

132 Както посочват ЕСП и Комисията, последната е участвала в различните фази преди приемането на схемата за преструктуриране още от май 2017 г., в съответствие със задълженията си по Регламент № 806/2014.

133 В това отношение в писмената си защита Комисията подробно излага различните етапи на участието си в подготвителните фази преди приемането на схемата за преструктуриране. Тя споменава по-специално за няколко срещи с ЕСП, считано от 22 май 2017 г., и за ежедневни

заседания, считано от 30 май 2017 г., за получаването на 6 и 7 юни 2017 г. на изпратените от ЕСП предварителни проекти на схемата за преструктуриране и за действията на различните ѝ служби между 17,30 ч. на 6 юни 2017 г. и 5,13 ч. на 7 юни.

134 Комисията посочва също така, че в качеството си на постоянен наблюдател е имала достъп до всички документи, свързани с подготовката на схемата за преструктуриране, и по-специално до документите, отнасящи се до финансовото състояние на Banco Popular, и че нейните експерти са участвали в подготовката на схемата за преструктуриране съвместно с ЕСП, по-специално като са изготвили модел на схема за преструктуриране. Тя добавя, че експертите ѝ са отишли в офисите на ЕСП още на 6 юни 2017 г., за да му помогнат с изготвянето на схемата за преструктуриране.

135 В това отношение в рамките на процесуално-организационно действие, първо, Комисията представя списък на протоколи от заседанията на изпълнителните сесии на ЕСП, в които е участвала, считано от 22 май 2017 г. Този списък удостоверява участието на Комисията в три заседания, а именно на 24 май, на 2 юни и на 6 и 7 юни 2017 г. Второ, Комисията представя списък на неофициални вътрешни доклади на своите служби, свързани с подготовката на схемата за преструктуриране, от 22, 24 и 29 май и от 2 и 6 юни 2017 г. Трето, Комисията представя няколко електронни писма от 1, 3, 6 и 7 юни 2017 г., разменени между нейните служби и ЕСП и свързани с изпращането на модели на преструктуриране при сценарий за продажба на стопанска дейност и на предварителни проекти на схемата за преструктуриране. Тези електронни писма удостоверяват по-специално, че Комисията е получила предварителни проекти на схемата за преструктуриране в 18,59 ч. на 6 юни 2017 г. и в 0,33 ч. на 7 юни 2017 г.

136 От това следва, че службите на Комисията са участвали в няколко заседания с ЕСП и че Комисията е била запозната със и е помагала при изготвянето на предварителните проекти на схема за преструктуриране преди 5,13 ч. на 7 юни 2017 г.

137 В съдебното заседание жалбоподателите признават участието на Комисията в подготвителните фази преди приемането на схемата за преструктуриране. Въпреки това те поддържат, че Комисията не е представила никакви доказателства, че обсъжданията са се отнасяли до окончателния вариант на схемата за преструктуриране.

138 Доколкото обаче е участвала в подготвителните фази преди приемането на схемата за преструктуриране, Комисията вече е била запозната със затрудненията на Banco Popular, с предвидените от ЕСП мерки за справяне с тях и с основното съдържание на схемата за преструктуриране. Следователно жалбоподателите не могат да твърдят, че не е имала време да оцени схемата за преструктуриране. Обстоятелството, че обсъжданията в подготвителните фази не са се отнасяли до окончателния текст на схемата за преструктуриране, е без значение в това отношение.

139 Следователно това основание почива на погрешната хипотеза на жалбоподателите, че участието на Комисията в подготвителните фази преди приемането на схемата за преструктуриране се свежда до интервала между изпращането на схемата за преструктуриране от ЕСП в 5,13 ч. на 7 юни 2017 г. и одобряването ѝ от Комисията.

140 Ето защо, доколкото се основава на погрешна хипотеза, доводът на жалбоподателите, че в нарушение на принципите относно делегирането на правомощия Комисията само е одобрила схемата за преструктуриране, без да извърши подходяща оценка на аспектите на тази схема, във връзка с които има свобода на преценка, трябва да бъде отхвърлен.

141 Другите доводи на жалбоподателите не опровергават този извод.

142 Що се отнася до довода на жалбоподателите, че детайлите в схемата за преструктуриране са различни от тези в плана за преструктуриране, приет съгласно член 8 от Регламент № 806/2014 и одобрен през декември 2016 г., достатъчно е да се отбележи, че той не е относим. Всъщност схемата за преструктуриране, която е приета от ЕСП и одобрена от Комисията, не се основава на този план, както е посочено в съображения 44—46 от нея.

143 Колкото до довода на жалбоподателите, че срокът, който е даден на Комисията съгласно член 18, параграф 7 от Регламент № 806/2014, за да приеме схемата за преструктуриране, е 24 часа, достатъчно е да се отбележи, че това е максимален срок. Както посочва Комисията, 24 часа е най-дългият срок, с който тя може да разполага при преструктуриране през уикенда. Когато обаче, както в случая, кредитна институция спира да изпълнява задълженията си в работен ден, действието по преструктуриране трябва да се предприеме през нощта, за да се гарантира непрекъснатостта на критичните функции на тази институция. Ето защо схемата за преструктуриране е трябвало да бъде приета по спешност преди 7,00 ч. на 7 юни 2017 г., когато се отварят фондовите борси.

144 Следователно твърденията по първото основание трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

По второто основание: нарушение на задължението за мотивиране

145 Жалбоподателите изтъкват, че мотивите на обжалваното решение в съображение 4 са непълни. Първо, те поддържат, че в съображение 4 от обжалваното решение се препраща общо към представените от ЕСП основания, без да се посочва конкретен мотив или специфични разпоредби на схемата за преструктуриране. Второ, „основанията“, свързани с критерия за обществен интерес, не разкривали нищо за извършената от Комисията оценка, а само обосновавали схемата за преструктуриране. Трето, обжалваното решение не съдържало мотиви относно аспектите на схемата за преструктуриране, във връзка с които има свобода на преценка, които Комисията била длъжна да оцени. Комисията просто посочила, че одобрява схемата за преструктуриране, без да дава допълнителни обяснения или мотиви.

146 Съгласно постоянната практика на Съда изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и да излагат ясно и недвусмислено съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС, трябва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. решения от 8 май 2019 г., Landeskreditbank

Baden-Württemberg/ЕЦБ, C-450/17 P, EU:C:2019:372, т. 85 и 87 и цитираната съдебна практика, и от 21 октомври 2020 г., ЕЦБ/Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, непубликувано, EU:C:2020:845, т. 41 и цитираната съдебна практика).

147 Освен това степента на точност на мотивите на един акт трябва да бъде съразмерна с действителните възможности, техническите условия и сроковете, при които той трябва да бъде приет (вж. решения от 6 ноември 2012 г., Éditions Odile Jacob/Комисия, C-551/10 P, EU:C:2012:681, т. 48 и цитираната съдебна практика, от 23 май 2019 г., KPN/Комисия, T-370/17, EU:T:2019:354, т. 139 и цитираната съдебна практика, и от 27 януари 2021 г., KPN/Комисия, T-691/18, непубликувано, EU:T:2021:43, т. 162).

148 Следва да се припомни, че съгласно съображение 4 от обжалваното решение:

„Комисията е съгласна със схемата за преструктуриране. По-специално тя е съгласна с представените от ЕСП основания преструктурирането да се счита за необходимо в защита на обществения интерес в съответствие с член 5 от Регламент № 806/2014“.

149 Освен това, от една страна, в съображение 2 от обжалваното решение Комисията се позовава на факта, че ЕСП посочва в схемата за преструктуриране, че всички условия за преструктуриране, изложени в член 18, параграф 1, първа алинея от Регламент № 806/2014, са спазени по отношение на Banco Popular, и анализира основанията действието по преструктуриране да се счита за необходимо в защита на обществения интерес. От друга страна, в съображение 3 от обжалваното решение Комисията отбелязва, че съгласно член 18, параграф 6 от Регламент № 806/2014 схемата за преструктуриране поставя Banco Popular в режим на преструктуриране и определя прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност, както и че в нея се посочват и основанията всички тези елементи да се считат за подходящи.

150 От това следва, че в обжалваното решение Комисията изрично се позовава на основанията ЕСП да счита, че условията за приемане на схемата за преструктуриране са спазени и че следва да се приложи инструментът за продажба на стопанска дейност. Съответно одобряването на схемата за преструктуриране в съображение 4 от Решение 2017/1246 трябва да се тълкува в светлината на останалите му съображения и се отнася до всички тези основания. В това съображение Комисията изрично посочва, че е съгласна с основанията в схемата за преструктуриране за предприемане на действие по преструктуриране по отношение на Banco Popular, по-специално що се отнася до критерия за обществения интерес. Така, противно на твърденията на жалбоподателите, в обжалваното решение Комисията изрично се позовава на аспектите на схемата за преструктуриране, във връзка с които има свобода на преценка, и по-специално на спазването на критерия за обществения интерес.

151 Ето защо следва да се приеме, че схемата за преструктуриране и нейните мотиви са част от контекста, в който е прието обжалваното решение.

152 Както подчертава Комисията обаче, жалбоподателите не твърдят, че в схемата за преструктуриране не са изложени пълни мотиви.

153 Освен това следва да се припомни, че съгласно член 18, параграф 7 от Регламент № 806/2014 Комисията или „одобрява“ схемата за преструктуриране, или представя възражения по отношение на аспектите на тази схема, във връзка с които има свобода на преценка.

154 От това следва, че когато Комисията, както в случая, одобрява схемата за преструктуриране, мотивите за нейното решение могат да се ограничат до това да посочи, че е съгласна със съдържащите се в тази схема основания. Всяка допълнителна обосновка на одобрението ѝ може да е само повторение на вече посоченото в схемата за преструктуриране. Съгласно член 18, параграф 7 от Регламент № 806/2014 в решението си Комисията не трябва да повтаря анализа на ЕСП, а само да го одобри.

155 Впрочем съгласно цитираната в точка 147 по-горе съдебна практика следва да се вземе предвид много краткият срок от момента на изпращането на схемата за преструктуриране от ЕСП, с който разполага Комисията, за да приеме решението, съгласно член 18, параграф 7 от Регламент № 806/2014.

156 От това следва, че за достатъчни да обосноват одобрение трябва да се считат мотиви, в които Комисията посочва, че е съгласна със съдържанието на схемата за преструктуриране и с основанията, които ЕСП излага, за да обоснове нейното приемане.

157 Следователно твърденията по второто основание трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

По третото основание: нарушение на задълженията за професионална тайна и за добра администрация

158 Жалбоподателите изтъкват, че е нарушен принципът на поверителност и на професионална тайна, предвиден в член 339 ДФЕС, както и правото на добра администрация, закрепено в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).

159 Според жалбоподателите интервюто, което председателката на ЕСП дава за телевизионния канал „Блумберг“ на 23 май 2017 г., и статията на „Ройтерс“ от 31 май 2017 г., посочена в точка 42 по-горе, представлявали нарушение на задължението за поверителност и за професионална тайна, вина за което носел(а) ЕСП или Комисията. Те твърдят, че сериозните ликвидни затруднения на Banco Popular са предизвикани от разгласената на 23 и 31 май 2017 г. информация и че това е довело до преструктурирането ѝ. Жалбоподателите представят условен сценарий, съгласно който без тези разгласявания и съответно без ликвидни затруднения схемата за преструктуриране е нямало да бъде приета или е щяла да има различно съдържание.

160 Комисията твърди, че за да се приеме и одобри схема за преструктуриране, е достатъчно условията за преструктуриране да са изпълнени и че причините, довели до това състояние, не засягат валидността на обжалваното решение. ЕСП също изтъква, че посочените от жалбоподателите събития не засягат законосъобразността на обжалваното решение, тъй като е без значение какво е в основата на неизпълнението на задълженията от страна на Banco Popular.

161 Следва да се отбележи, че дори жалбоподателите да докажат, че ЕСП или Комисията е разгласил(а) поверителна информация в печата, съгласно постоянната съдебна практика такава нередност може да доведе до отмяна на съответното решение само ако е установено, че без нея това решение би имало друго съдържание (вж. решения от 6 юли 2000 г., Volkswagen/Комисия, T-62/98, EU:T:2000:180, т. 283 и цитираната съдебна

практика, от 5 април 2006 г., Degussa/Комисия, T-279/02, EU:T:2006:103, т. 416 и цитираната съдебна практика, и от 3 март 2011 г., Siemens/Комисия, T-110/07, EU:T:2011:68, т. 402 и цитираната съдебна практика).

162 В това отношение, както поддържат Комисията и ЕСП, дадена схема за преструктуриране е валидно приета, когато са изпълнени условията, предвидени в Регламент № 806/2014, независимо от обстоятелствата, довели до това съответният субект да бъде проблемен или да има вероятност да стане проблемен.

163 Жалбоподателите обаче не оспорват, че условията по член 18 от Регламент № 806/2014 са били изпълнени към момента на приемане на схемата за преструктуриране.

164 Съответно ЕСП приема схемата за преструктуриране, тъй като преценява, че условията по член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014 са изпълнени, и Комисията одобрява схемата за преструктуриране, тъй като я счита за съответстваща на разпоредбите на Регламент № 806/2014. Обстоятелствата, довели до това Banco Popular да изпълни условията, обосноваващи приемането на схемата за преструктуриране, и по-специално условието да е проблемна или да има вероятност да стане проблемна, са ирелевантни.

165 Следователно твърдяната от жалбоподателите причинно-следствена връзка между разгласяванията на информация на 23 и 31 май 2017 г. и ликвидните затруднения на Banco Popular е без значение и не може да доведе до отмяна на обжалваното решение.

166 От това следва, че изтъкнатият от жалбоподателите в съдебното заседание довод, че Комисията е нарушила принципа на добра администрация, като е одобрила схемата за преструктуриране, при положение че до преструктурирането на Banco Popular се е стигнало поради нарушение на задълженията за поверителност и за професионална тайна от страна на ЕСП, също е неотносим.

167 Освен това жалбоподателите не могат валидно да поддържат, че сериозните ликвидни затруднения на Banco Popular са предизвикани от разгласяването на информация на 23 и 31 май 2017 г. и че при липса на неправомерно разгласяване и съответно на ликвидни затруднения в началото на юни 2017 г. преструктурирането на Banco Popular е нямало да бъде наложително или е щяло да бъде различно.

168 Тези доводи почиват на частично и неправилно представяне на обстоятелствата в основата на ликвидните затруднения на Banco Popular и на причините, довели до това тя да е проблемна или да има вероятност да стане проблемна.

169 Съответно следва да се припомни, че в оценката си за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, посочена в точки 53—61 по-горе, ЕЦБ излага различните събития в основата на влошаването на ликвидността на Banco Popular.

170 В съображение 24 от схемата за преструктуриране ЕСП посочва други обстоятелства, довели до бързото влошаване на ликвидността на Banco Popular, а именно:

– през февруари 2017 г. Banco Popular обявява нужда от извънредни провизии на стойност 5,7 милиарда евро, водещи до консолидирана загуба в размер на 3,485 милиарда евро, и назначава нов директор,

– на 10 февруари 2017 г. DBRS понижава рейтинга на Banco Popular,

– на 3 април 2017 г. Banco Popular публикува официално изявление ad hoc, в което информира за резултата от вътрешни одити с потенциално съществено въздействие върху финансовите ѝ отчети, и потвърждава смяната на главния изпълнителен директор по-малко от година след встъпването му в длъжност,

– на 7 април 2017 г. Standard & Poor's и на 21 април Moody's понижават рейтинга на Banco Popular,

– на 12 май 2017 г. Banco Popular нарушава изискването за 80 % ликвидно покритие и след това не успява да възстанови съответствието с нормативно установения праг,

– постоянните отрицателни медийни публикации относно финансовите резултати на Banco Popular и относно предполагаемия непосредствен риск от несъстоятелност или от неликвидност водят до ръст в тегленията на депозити,

– на 6 юни 2017 г. DBRS и Moody's понижават рейтинга на Banco Popular.

171 ЕСП отбелязва, че всички тези обстоятелства довеждат до значителни тегления на депозити.

172 Видно от тези факти, които жалбоподателите не оспорват, състоянието на Banco Popular се влошава доста преди 23 май 2017 г. и ликвидните ѝ затруднения са предизвикани от множество фактори, в основата на които са лошите резултати на банката, обявени през февруари и през април 2017 г. По-специално, считано от 12 май 2017 г., изискванията за ликвидно покритие на Banco Popular вече не отговарят на законоустановените такива.

173 Следва да се отбележи, че жалбоподателите не може да не са били наясно с всички обективни обстоятелства, предизвикали проблемите с ликвидността на Banco Popular, особено след април 2017 г. Те не могат основателно да поддържат, че изявлението от 23 май 2017 г. и статията от 31 май 2017 г., дори да се приеме, че с тях ЕСП или Комисията е нарушил(а) поверителността, са в основата на ликвидните затруднения на Banco Popular, и че без тези изявления преструктурирането е нямало да бъде необходимо.

174 От това следва, че условният сценарий, изтъкнат от жалбоподателите и съдържащ се в приложения към жалбата им експертен доклад, с който сценарий се цели да се докаже, че при липса на неправомерно разгласяване и на теч на информация и съответно на ликвидни затруднения в началото на юни 2017 г. преструктурирането на Banco Popular е нямало да бъде наложително или е щяло да бъде различно, се основава на погрешна принципна постановка.

175 Доколкото разрешенията, предвидени в приложения към жалбата експертен доклад, се основават на чисто теоретичната хипотеза, че Banco Popular е нямало да се налага да се справя с ликвидни затруднения, и вземат предвид хипотезата, при която е щяло да се наложи Banco Popular да се справя с недостиг на капитал, този условен сценарий трябва да се счита за ирелевантен.

176 От това следва също, че новото доказателствено искане, което жалбоподателите внасят в секретариата на Общия съд на 31 октомври 2019 г. на основание член 85, параграф 3 от Процедурния правилник и което се отнася до писмо на Pacific Investment Management Company LLC (PIMCO) от 30 май 2017 г., адресирано до Deutsche Bank и свързано с наличието на алтернативно на преструктурирането разрешение в рамките на този условен сценарий, не е релевантно за решаването на спора.

177 Във всеки случай жалбоподателите не доказват наличие на нарушение на задължението за поверителност или за професионална тайна, вина за което да носи Комисията.

178 В рамките на първо оплакване жалбоподателите изтъкват, че законодателят на Съюза е предоставил на ЕСП големи правомощия за преструктуриране на банките и че дори само намекът, че същият обмисля дали да упражни правомощията си по отношение на даден субект, е значимо събитие за пазара, което кара инвеститорите, кредиторите и вложителите да предприемат защитни мерки за избягване на загубите. Поради това строгото спазване от страна на ЕСП на принципа на професионална тайна било от съществено значение и член 88, параграф 1 от Регламент № 806/2014 възлагал задължение за професионална тайна на ЕСП и на неговите служители.

179 В това отношение те поддържат, че интервюто, което председателката на ЕСП дава за телевизионния канал „Блумберг“ на 23 май 2017 г. и съгласно което ЕСП „наблюдава“ Banco Popular, представлява информация, че ЕСП проверява банката по смисъла на съображение 116 от Регламент № 806/2014, и че вината за него се носи от ЕСП. Следователно това изявление представлявало нарушение на задълженията за професионална тайна и за добра администрация от страна на ЕСП.

180 Следва да се отбележи, че с това оплакване жалбоподателите изтъкват нарушение на задълженията за професионална тайна и за поверителност, извършено от ЕСП, а не от Комисията. Тъй като обаче ЕСП не е страна по настоящия спор, това оплакване трябва да се отхвърли като неотносимо.

181 В това отношение на 4 юни 2021 г. жалбоподателите внасят в секретариата на Общия съд писмо с доказателствено искане, отнасящо се, от една страна, до определение на Juzgado Central de Instruccion № 4 de l'Audiencia Nacional (Централен следствен съд № 4 към Националния съд, Испания) от 19 май 2021 г., с което се разпорежда изслушване на председателката на ЕСП относно изявленията ѝ в даденото за „Блумберг“ интервю, и от друга страна, до статия в elconfidencial от 27 май 2021 г., в която се посочва, че пак в рамките на това производство пред Audiencia Nacional (Национален съд) от същите тези изявления на председателката на ЕСП се е оплакал и председателят на FROB.

182 Достатъчно е да се отбележи, че тези документи се отнасят до ЕСП, а не до Комисията, и следователно не са релевантни за решаването на настоящия спор.

183 В рамките на второ оплакване жалбоподателите изтъкват, че статия, публикувана от „Ройтерс“ на 31 май 2017 г., в която са предадени твърденията на „длъжностно лице на Съюза“, че ЕСП следяла Banco Popular „с цел евентуална намеса“, представлява нарушение на задължението за професионална тайна, вината за което се носи от ЕСП или от длъжностни лица на други институции на Съюза, като Комисията, и нарушение на правото на добра администрация.

184 В това отношение, на същото основание като изложеното в точка 180 по-горе, доводите на жалбоподателите, целящи да обвържат ЕСП с предадените в тази статия твърдения на неназован служител на Съюза и да докажат, че последният е действал в нарушение на член 88 от Регламент № 806/2014, трябва да бъдат отхвърлени като неотносими.

185 Член 339 ДФЕС предвижда:

„Членовете на институциите на Съюза, членовете на комитетите, както и длъжностните лица и другите служители на Съюза са длъжни, дори и след като са престанали да изпълняват задълженията си, да не разкриват информация, включена в обхвата на професионалната тайна, в частност информация относно предприятия, техните стопански отношения или факторите за ценообразуване в тях“.

186 Съгласно съдебната практика, макар тази разпоредба да се отнася по-скоро до събраната от предприятията информация, изразът „в частност“ показва, че става дума за общ принцип, които се прилага и към друга поверителна информация (вж. по аналогия решение от 3 март 2011 г., Siemens/Комисия, T-110/07, EU:T:2011:68, т. 400 и цитираната съдебна практика).

187 Освен това съгласно съображение 116 от Регламент № 806/2014:

„Действията по преструктуриране следва да бъдат надлежно съобщени и — освен в ограничения брой изключения, предвидени в настоящия регламент — публично оповестени. Въпреки това, предвид възможността информацията, получена от [ЕСП], националните органи за преструктуриране и техните професионални съветници по време на процеса на преструктуриране, да е с чувствителен характер, за тази информация следва да се прилагат изискванията за професионална тайна, преди решението за преструктуриране да бъде публично оповестено. Трябва да се вземе предвид фактът, че информацията относно съдържанието и подробните елементи на плановете за преструктуриране и резултата от всяка оценка на тези планове може да има сериозни последици, по-специално за съответните предприятия. Трябва да се приеме, че всяка информация, предоставена по отношение на решение, преди то да бъде взето, независимо дали се отнася до това дали са изпълнени условията за преструктуриране, до използването на конкретен инструмент или до действие в хода на процедурата, има последици за обществените и частните интереси, засегнати от действието. Освен това информацията, че [ЕСП] и националните органи за преструктуриране проверяват конкретен субект, би могла да е достатъчна за настъпването на отрицателни последици за този субект. Поради това е необходимо да се гарантира, че са налице подходящи механизми за запазване на поверителността на такава информация, като например съдържанието и подробните елементи на плановете за преструктуриране и резултата от всяка оценка, извършена в този контекст“.

188 Следва да се припомни съдържанието на статията, публикувана от „Ройтерс“ на 31 май 2017 г. под заглавие „Предупреждават ЕС за риска от преструктуриране на Banco Popular“ (EU warned of wind-down risk for Spain’s Banco Popular). В нея се посочва, че според неназовано длъжностно лице на Съюза един от водещите банкови надзорници в Европа предупредил длъжностните лица на Съюза, че ако не успее да намери купувач, Banco Popular може да бъде ликвидирана, и че председателката на ЕСП наскоро издала „ранно предупреждение“. Съгласно тази статия това длъжностно лице посочва също, че

председателката на ЕСП заявила, че ЕСП следи процедурата (Banco Popular) особено внимателно с цел евентуална намеса, и добавя, че офертата за вливане на банката може да не се увенчае с успех.

189 В тази статия на „Ройтерс“ се посочва и че според друг също анонимен източник текат общи подготвителни действия, макар все още да не е предприета конкретна мярка. Според тази статия говорител на Banco Popular заявил, че банката работела по няколко плана, включително вливане, увеличаване на капитала и продажби на активи.

190 Трябва да се отбележи, че в тази статия се споменава и прессъобщението на ЕСП от същия ден, в което ЕСП заявява, че не коментира специфичните затруднения на дадена банка, че не може да потвърди тълкувания на изказване, за което се твърди, че е на неговата председателка, и че никога не издава предупреждения по отношение на банки.

191 Следва да се приеме, че жалбоподателите не излагат нито един довод, който да доказва, че в основата на тази статия е нарушение на професионалната тайна, вина за което носи Комисията.

192 Най-напред, предадените в тази статия твърдения на въпросното длъжностно лице на Съюза не се отнасят до поверителна информация, която е можела да бъде известна само на членове на Комисията.

193 Съответно, първо, що се отнася до твърдението на това длъжностно лице, че е било информирано, че ако не успее да намери купувач, Banco Popular може да бъде ликвидирана, достатъчно е да се отбележи, че тази информация вече е била публично известна.

194 Всъщност, както е указано в точки 40—42 по-горе, още през май в много публикации в печата вече се посочва, че Banco Popular има затруднения и че е започнала процедура за частна продажба.

195 По-специално от статия от 11 май 2017 г., излязла на уебсайта elconfidencial.com, става ясно, че директорът на Banco Popular е разпоредил спешна продажба на банката поради риск от изпадане в несъстоятелност. Споменатият в статията на „Ройтерс“ от 31 май 2017 г. факт, че длъжностните лица на Съюза получили сведения от „един от водещите банкови надзорници в Европа“, изглежда, съответства на информацията в тази статия, че поради сериозен риск от несъстоятелност, дължащ се по-специално на постоянния отлив на депозити, директорът на Banco Popular е бил принуден да приведе в изпълнение процедурата за продажба, за да отговори на изискванията на ЕЦБ. Освен това в статия от 15 май 2017 г., излязла на уебсайта elconfidencial.com, се посочва, че планът за продажба на Banco Popular е приведен в изпълнение от нейния директор след проверката на ЕЦБ.

196 Второ, длъжностното лице споменавало за „ранно предупреждение“, за което се твърди, че е издадено от председателката на ЕСП. Следва обаче да се отбележи, че това твърдение не съответства на правомощие на ЕСП, което последният впрочем припомня в прессъобщението си от 31 май 2017 г.

197 Трето, що се отнася до твърдението на това длъжностно лице, че „председателката на ЕСП заяви[ла], че ЕСП следи процедурата (Banco Popular) особено внимателно с цел евентуална намеса“, достатъчно е да се отбележи, че казаното по същество възпроизвежда това, което

председателката на ЕСП заявява публично в интервюто си за телевизионния канал „Блумберг“ от 23 май 2017 г., а именно че Banco Popular е „наблюдавана“. Тълкуването на тези думи впрочем е опровергано от ЕСП в прессъобщението му.

198 В допълнение това, че в статията са предадени твърдения, приписвани на председателката на ЕСП, не е достатъчно, за да се установи тяхната автентичност, още повече че самото лице, което предава казаното от нея, не е назовано.

199 Четвърто, що се отнася до твърдението на това длъжностно лице, че офертата за вливане на банката е можело да не се увенчае с успех, от същата статия става ясно, че според самата Banco Popular крайната дата за подаване на оферти в рамките на процедурата за частна продажба, първоначално определена за 10 юни 2017 г., подлежи на промяна.

200 Съответно вероятността започналата през април 2017 г. процедура за частна продажба да не се увенчае с успех, не може да се разглежда като поверителна информация, а само като логичен извод, изведен от обстоятелствата, а именно че към 31 май 2017 г. за Banco Popular все още няма купувач в рамките на тази процедура и че крайната дата на тази процедура е била отложена.

201 От това следва, че противно на твърденията на жалбоподателите, думите на неназованото длъжностно лице на Съюза, предадени в тази статия, не съдържат поверителна информация относно привеждането в изпълнение на процедура за преструктуриране на Banco Popular, като посочената в съображение 116 от Регламент № 806/2014, която е можела да бъде известна само на длъжностните лица на Комисията.

202 На второ място, жалбоподателите не доказват, че цитираното в тази статия длъжностно лице на Съюза е длъжностно лице на Комисията.

203 Всъщност трябва да се вземе предвид, че има много други лица, извън членовете на ЕСП или длъжностните лица на Комисията, които са можели да направят такива твърдения, особено с оглед на възможностите за обмен на информация, предвидени по-специално в член 88, параграф 6 от Регламент № 806/2014.

204 В това отношение следва да се отбележи, че жалбоподателите признават, че вината за теча на информация от 31 май 2017 г. се носи от ЕСП или от длъжностни лица на други институции, като Комисията, които са били запознати с получената от ЕСП информация. Освен това жалбоподателите твърдят само че да се припишат предадените в тази статия думи на длъжностно лице на Съюза, е „правдоподобно“. Следователно жалбоподателите не могат да се позовават на съдебната практика, в която Общият съд вменява отговорността за теч на информация на институция или агенция на Съюза, ако е очевидно, че тази информация може да идва само от нея.

205 Трябва да бъде отхвърлен и доводът на жалбоподателите, че само ограничен брой лица в рамките на ЕСП и Комисията са знаели, че Banco Popular ще бъде преструктурирана, поради което единственият логичен извод е, че информацията идва от тези институции. Последните впрочем не представили никакви доказателства за обратното.

206 Всъщност, дори да се приеме, че в основата на предадените в тази статия твърдения е информация, изтекла от длъжностно лице на Съюза, и че от статията може да се направи извод за планирано преструктуриране на Banco Popular, доколкото не е установено, че

отговорни за това изтичане на информация, за което свидетелства посочената от жалбоподателите статия в печата, са службите на Комисията, от съдебната практика следва, че такъв източник на изтичане на информация не може да се презумира (вж. в този смисъл решение от 15 март 2006 г., BASF/Комисия, T-15/02, EU:T:2006:74, т. 605).

207 Освен това, дори да е вероятно Комисията да е в основата на това изтичане на информация, тази вероятност сама по себе си не е достатъчна, както претендират жалбоподателите, за да ѝ бъде наложена тежестта да докаже обратното (вж. в този смисъл решение от 5 април 2006 г., Degussa/Комисия, T-279/02, EU:T:2006:103, т. 412).

208 В настоящия случай няма презумпция, че Комисията е в основата на твърдяното изтичане на информация, и тя не е длъжна да доказва, че не е в основата му.

209 Ето защо доводите на жалбоподателите, че Комисията не разследва откъде е изтекла информацията на 31 май 2017 г., нито представя доказателства, че няма вина за този теч, следва да бъдат отхвърлени като неотносими.

210 Всъщност, от една страна, непровеждането на вътрешно разследване не може в никакъв случай да се разглежда като доказателство за нарушение от страна на Комисията на задълженията ѝ за поверителност. От друга страна, това, че след приемането на решението за преструктуриране Комисията не провежда вътрешно разследване, за да установи първоизточника на потенциалните течове на информация, не е релевантно за преценката на законосъобразността на обжалваното решение.

211 В това отношение на 16 октомври 2020 г. жалбоподателите внасят с писмо в секретариата на Общия съд ново доказателствено искане на основание член 85, параграф 3 от Процедурния правилник. Това доказателствено искане се отнася до две вътрешноведомствени електронни писма на ЕСП от 10 и 18 август 2017 г. относно потенциален теч на информация в основата на статията на „Ройтерс“ от 31 май 2017 г. Според жалбоподателите тези нови доказателства потвърждават, че ЕСП не се е постарал да разследва надлежно теча на информация от 31 май, а по същество само е обобщил действащите в ЕСП мерки за поверителност.

212 Доколкото тези нови доказателства се отнасят само до ЕСП и не могат да докажат, че Комисията носи вина за предполагаемия теч на информация, в основата на статията на „Ройтерс“ от 31 май 2017 г., те трябва да се считат за ирелевантни за решаването на спора.

213 От изложеното по-горе следва, че жалбоподателите не доказват нарушение на принципа на поверителност и на професионална тайна от страна на Комисията.

214 Следователно твърденията по третото основание трябва да бъдат отхвърлени.

По четвъртото основание: явни грешки в преценката при прилагането на членове 14, 18, 20—22 и 24 от Регламент № 806/2014

215 Жалбоподателите изтъкват, че извършената от Deloitte оценка 2 не е „справедлива, консервативна и реалистична“ по смисъла на член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014. Ето защо считат, че обжалваното решение не може да се основава на оценка 2 и че ЕСП и Комисията са допуснали явна грешка, като са приели, че схемата за преструктуриране изпълнява изискванията на членове 14, 18, 20—22 и 24 от Регламент № 806/2014.

216 В репликата жалбоподателите обясняват, че с това основание искат да изтъкнат, че доколкото оценка 2 е явно погрешна от гледна точка на член 20 от Регламент № 806/2014, приетата въз основа на нея схема за преструктуриране е незаконосъобразна.

217 Както отбелязва Комисията, жалбоподателите не посочват нито един конкретен довод, който да се отнася до допуснати от нея явни грешки при прилагането на членове 14, 18, 21, 22 и 24 от Регламент № 806/2014.

218 Следователно трябва да се приеме, че с това основание жалбоподателите изтъкват само че оценка 2 не е „справедлива, консервативна и реалистична“ по смисъла на член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014 и съответно че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е одобрила схемата за преструктуриране в частта, която се основава на оценка 2.

219 В случая следва да се припомни, че оценката на Banco Popular, осъществена преди приемането на схемата за преструктуриране, включва два доклада, които са приложени към схемата за преструктуриране.

220 Оценка 1 от 5 юни 2017 г. е изготвена от ЕСП съгласно член 20, параграф 5, буква а) от Регламент № 806/2014 и има за цел да предостави данни, въз основа на които да се установи дали са изпълнени условията за преструктуриране, определени в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014.

221 Оценка 2 от 6 юни 2017 г. е изготвена от Deloitte, в качеството му на независим експерт, съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014.

222 В схемата за преструктуриране се посочва, че поради неотложния характер на обстоятелствата целта на оценка 2, извършена съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014, е да се оцени стойността на активите и пасивите на Banco Popular, да се направи прогноза за третирането на акционерите и кредиторите, в случай че за Banco Popular се провежда обичайно производство по несъстоятелност, както и да се предоставят данни за вземане на решението относно акциите и инструментите на собственост, които трябва да бъдат прехвърлени, и за формиране на преценката на ЕСП за определяне на търговските условия за целите на инструмента за продажба на стопанска дейност.

223 В оценка 2 Deloitte посочва, че се е основало на изискванията по член 36 от Директива 2014/59 (който съответства на член 20 от Регламент № 806/2014) и на глава 3 от окончателния проект на регулаторни технически стандарти на Европейския банков орган (ЕБО) № 2017/05 и № 2017/06 от 23 май 2017 година относно оценката за целите на преструктурирането и относно оценката за определянето на разликата в третирането вследствие на преструктурирането, която е предвидена в Директива 2014/59.

224 Член 36, параграф 15 от Директива 2014/59 оправомощава ЕБО да разработва проекти на регулаторни технически стандарти за конкретизиране на критериите, въз основа на които да се извършват оценките в рамките на процедура за преструктуриране.

225 Глава 3 от окончателния проект на регулаторни технически стандарти на ЕБО, посочен в точка 223 по-горе, се отнася до проект на регулаторни технически стандарти № 2017/05 относно оценката за целите на преструктурирането (наричани по-нататък „регулаторните технически стандарти“) и съдържа по-специално, съгласно член 36, параграф 15 от

Директива 2014/59, проект на делегиран регламент на Комисията за допълнение на Директива 2014/59 по отношение на регулаторните технически стандарти, с които се уточняват критериите във връзка с методологията за оценяване на стойността на активите и задълженията на институциите или дружествата.

226 Освен това следва да се отбележи, че към датата на преструктурирането тези регулаторни технически стандарти не са били обвързващи, доколкото съгласно член 5, параграф 2, втора алинея от Регламент № 806/2014 ЕСП, Съветът и Комисията се съобразяват с обвързващите регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, разработени от ЕБО, когато същите са приети от Комисията. Тези регулаторни технически стандарти са включени в Делегиран регламент (ЕС) 2018/345 на Комисията от 14 ноември 2017 година за допълнение на Директива 2014/59 по отношение на регулаторните технически стандарти, с които се уточняват критериите във връзка с методологията за оценяване на стойността на активите и задълженията на [институциите] или дружествата (ОВ L 67, 2018 г., стр. 8).

227 В това отношение следва да се отбележи, че в член 6.3 от схемата за преструктуриране ЕСП посочва, че при вземането на решението за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти на Banco Popular се е основал на оценка 2, допълнена и потвърдена от резултатите от проведената от FROB процедура за продажба.

228 Доколкото оценка 2 съдържа сложни технически и икономически преценки, следва да се признае, че ЕСП разполага с широко право на преценка, когато приема, че оценка 2 е валидно основание за вземане на решение за предприемане на действия по преструктуриране, което важи и за Комисията, когато одобрява схемата за преструктуриране.

229 Следователно съгласно цитираната в точка 104—109 по-горе съдебна практика контролът, упражняван от Общия съд, е ограничен и се свежда до проверка дали Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като е одобрила схемата за преструктуриране в частта, която се основава на оценка 2. Жалбоподателите трябва да представят достатъчно доказателства, за да оборят правдоподобността на оценка 2.

230 За да подкрепят доводите си за допусната от Комисията явна грешка в преценката, жалбоподателите изтъкват по същество три оплаквания, с които искат да докажат, че оценка 2 не е „справедлива, консервативна и реалистична“ по смисъла на член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014. С първото оплакване те оспорват надеждността на оценка 2 и нейния временен характер. С второто и третото оплакване оспорват извършената от Deloitte оценка, първо, защото направените от Deloitte корекции в счетоводния баланс на Banco Popular били погрешни и второ, защото използваният в оценка 2 диапазон не бил надежден.

По първото оплакване, свързано с надеждността на оценка 2 и с нейния временен характер

231 На първо място, жалбоподателите поддържат, че съгласно посоченото от Deloitte оценка 2 не е надеждна поради ограниченото време за изготвянето ѝ и поради липсата на достъпна информация.

232 В това отношение следва да се отбележи, че в писмото, придружаващо изпращането на оценка 2 на ЕСП, Deloitte посочва, че предвид трудната ликвидна позиция на Banco Popular е било приканено да извърши оценка в изключително кратък срок. Основната работа трябвало да приключи за дванадесет дни, считано от момента на получаване на достъп до документацията, при положение че такъв проект обикновено отнемал шест седмици. Deloitte отбелязва, че има известни празноти и несъответствия в наличните данни. Посочва, че оценката трябва да се счита за изключително несигурна и временна по силата на член 36 от Директива 2014/59 и че включва в оценката буфер за допълнителни загуби съгласно член 36, параграф 9 от Директива 2014/59, който съответства на член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014.

233 Член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014 изрично предвижда хипотезата, при която поради неотложния характер на обстоятелствата не е възможно да се спазят изискванията, предвидени в параграфи 7 и 9 от този член, а именно когато оценката не може да се допълни с някои вписани в счетоводните книги и записи данни. Освен това тази разпоредба признава, че за всяка временна оценка е присъща известна несигурност, като във втора алинея предвижда оценката да включва буфер за допълнителни загуби.

234 Така в съответствие с тази разпоредба Deloitte само посочва, че предвид малкото време, с което е разполагало, за да извърши оценката, е трябвало да се основе на непълна информация, и уточнява, че извършената от него оценка трябва да се счита за временна по смисъла на член 36, параграф 9 от Директива 2014/59.

235 Освен това от член 20, параграф 13 от Регламент № 806/2014 следва, че поради неотложния характер на обстоятелствата ЕСП е можел да се основе на извършената съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014 оценка 2, за да приеме схемата за преструктуриране.

236 Констатацията на Deloitte, че част от информацията е непълна предвид срока, с който е разполагало, не е достатъчна да постави под въпрос възможността приемането на схемата за преструктуриране да се основе на оценка 2.

237 Освен това следва да се отбележи, както прави Комисията, че съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014, когато се извършва спешно, оценка 2 трябва да отговаря на изискванията, предвидени в параграфи 1, 7 и 9, само „доколкото е практически осъществимо в съответните обстоятелства“. Противно на поддържаното от жалбоподателите, с този довод Комисията не твърди, че ЕСП и самата тя могат да се основат на оценка, която не е „справедлива, консервативна и реалистична“.

238 Освен това несигурността, присъща за оценка 2, е изтъкната в регулаторните технически стандарти, от които следва, че при прогнозна оценка и дисконтиране на паричните потоци, които субектът може да очаква въз основа на съществуващите активи и задължения, оценителят трябва да се основава на справедливи, разумни и реалистични допускания и да отчита различни фактори и обстоятелства.

239 По-специално, що се отнася до прогнозните оценки на стойността при продажба, член 12, параграф 5 от регулаторните технически стандарти, възпроизведен в член 12, параграф 5 от Делегиран регламент 2018/345, предвижда:

„Стойността при продажба се определя от оценителя въз основа на паричните потоци, нетните разходи при продажба и нетната очаквана стойност на предоставените гаранции, които дружеството може основателно да очаква при преобладаващите в момента пазарни условия

чрез организирана продажба или прехвърляне на активи или задължения. Когато е целесъобразно и като се вземат предвид действията, които трябва да бъдат предприети в рамките на схемата за преструктуриране, оценителят може да определи стойността при продажба, като приложи намаление при ускорена продажба, отразяващо евентуалната отстъпка спрямо наблюдаваната пазарна цена за конкретната продажба или за прехвърлянето. С цел да определи стойността при продажба на активите, за които няма ликвиден пазар, оценителят взема под внимание наблюдаваните цени на пазари, на които се търгуват подобни активи или използва модели за изчисления чрез наблюдаваните пазарни параметри, със съответното дисконтиране за неликвидност“.

240 В член 12, параграф 6 от регулаторните технически стандарти, възпроизведен в член 12, параграф 6 от Делегиран регламент 2018/345, са посочени различни фактори, които оценителят взема предвид и които могат да повлияят на стойностите при продажба и на периодите за продажба.

241 От това следва, че оценка 2 се основава на допускания и зависи от множество фактори. Така съгласно регулаторните технически стандарти, за да определи стойността при продажба на Banco Popular към датата на преструктурирането, в оценка 2 Deloitte се основава на прогнозни оценки и изчисления.

242 Ето защо следва да се приеме, че предвид времевите ограничения и наличната информация известна несигурност и приблизителност са присъщи на всяка временна оценка, извършена съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014, и че изразените от Deloitte резерви не означават, че оценка 2 не е „справедлива, консервативна и реалистична“ по смисъла на член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014.

243 От това следва, че предвид неотложния характер на обстоятелствата Комисията правилно преценява, че при приемането на схемата за преструктуриране ЕСП е можел да се основе на извършената съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014 оценка 2.

244 На второ място, жалбоподателите оспорват временния характер на оценка 2. Това било в противоречие с потвърденото от ЕСП решение да не се извършва последваща окончателна оценка съгласно член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014. Освен това Deloitte включило буфер за допълнителни загуби като неразделна част от оценката. Тъй като обаче оценка 2 трябвало да се разглежда като окончателна, тя не можела да включва такъв буфер.

245 Следва да се припомни, от една страна, че член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014 изрично предвижда, че временната оценка включва буфер за допълнителни загуби, и от друга страна, че съгласно член 20, параграф 13 от същия регламент временна оценка, каквато е оценка 2, представлява валидно основание за приемане на схемата за преструктуриране.

246 Обстоятелството, че след приемането на обжалваното решение ЕСП посочва, че няма да има последваща окончателна оценка, не може да доведе до промяна с обратна сила на изискванията за извършване на оценката съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014.

247 Накрая, в становището си по изявлението при встъпване на ЕСП жалбоподателите изтъкват, че в писмото относно процедурата ЕСП е определил параметрите на процедурата за продажба на база оценка 2, с което е насърчил оферентите да приемат, че стойността на активите е минус 2 милиарда евро. Предложението за 1 евро всъщност било отрицателна оферта за минус 2 милиарда евро.

248 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че този довод е чисто спекулативен и се основава на фактическа грешка, тъй като писмото относно процедурата, към което препращат жалбоподателите, е изготвено от FROB.

249 Следователно първото оплакване трябва да бъде отхвърлено.

По второто оплакване, свързано с направените от Deloitte корекции

250 Жалбоподателите изтъкват, че отрицателните корекции, които Deloitte извършва в баланса на Banco Popular, са погрешни и намаляват необосновано стойността на нетните ѝ активи. Deloitte извършило корекции, които значително надхвърляли провизиите, осигурени от Banco Santander след придобиването на Banco Popular, и стойностите в оценка 2 не можели да са толкова различни от стойността, приета от Banco Santander. Според тях, ако се възприемел подходът на Banco Santander във всички области освен в тази на непечелившите активи и ако нейната оценка на непечелившите активи се заменяла с базовия сценарий на Deloitte, Banco Popular щяла да бъде оценена на плюс 1 милиарда евро. Според тях прогнозата за икономическата стойност на Banco Popular в техния допълнителен експертен доклад в диапазон между 4,5 и 7,3 милиарда евро точно указва мащаба на оценката. Разликите между стойностите, посочени от техния експерт, и стойностите, посочени от Banco Santander, били малки и се дължели на това, че са използвани за различни цели, доколкото експертите на жалбоподателите искали да определят икономическата стойност на Banco Popular, а оценката на Banco Santander била изготвена за счетоводни нужди.

251 Като се основават на допълнителния си експертен доклад, те оспорват анализа на корекциите на активите на Banco Popular, направени от Deloitte, що се отнася до обслужваните кредити, провизиите за правни рискове, активите на Banco Popular в отсрочени данъци и неосновните активи на Banco Popular под формата на съвместни предприятия, дъщерни дружества и свързани предприятия. Те не оспорват направената в оценка 2 корекция на непечелившите активи на Banco Popular, а размера на внесените от Banco Santander корекции. Считат, че Deloitte не остойностило правилно нематериалните активи на Banco Popular.

252 Що се отнася до използваната методика, в оценка 2 Deloitte посочва, че сценарият, използван за определянето на икономическата стойност, е продажбата на банката при прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност. Съгласно член 20, параграф 5, буква е) от Регламент № 806/2014 оценката е предназначена да предостави данни за вземане на решението относно активите, правата, задълженията или инструментите на собственост, които трябва да бъдат прехвърлени, и да спомогне за формиране на преценката на ЕСП за определяне на търговските условия за целите на член 24, параграф 2, буква б) от същия регламент.

253 Deloitte обяснява, че „икономическата [му] оценка е предназначена да изготви прогноза за стойността, която може да бъде предложена от потенциален купувач за цялата банка след открита, справедлива и конкурентна тръжна процедура („стойност при продажба“ в съответствие с член 11 от регулаторните технически стандарти […])“.

254 Съгласно съображение 6 от регулаторните технически стандарти следва да се избере най-подходящата база за оценяване (стойността при задържане или стойността при продажба) за конкретните действия по преструктуриране, предвиждани от органа за преструктуриране.

255 Колкото до избора на база за оценяване, член 11, параграф 4 от регулаторните технически стандарти, възпроизведен в член 11, параграф 4 от Делегиран регламент 2018/345, предвижда:

„Когато действията по преструктуриране, посочени в член 10, параграф 1, изискват активите и задълженията да бъдат задържани от дружеството, което продължава да бъде действащо предприятие, оценителят използва стойността при задържане като подходяща база за оценяване. Стойността при задържане може, ако се счита за справедлива, разумна и реалистична, да служи за прогнозиране на нормализирането на пазарните условия.

Стойността при задържане не трябва да се използва като база за оценяване, когато активите са прехвърлени на дружество за управление на активи в съответствие с член 42 от Директива 2014/59[…], или на мостова институция в съответствие с член 40 от посочената директива, или когато се използва инструмент за продажба на стопанска дейност в съответствие с член 38 от Директива 2014/59[…]“.

256 Съгласно член 12, параграф 4 от регулаторните технически стандарти, възпроизведен в член 12, параграф 4 от Делегиран регламент 2018/345, „[к]огато състоянието на дружеството не му позволява да задържи даден актив или да продължи дадена стопанска дейност, или когато продажбата се счита за необходима от органа за преструктуриране за постигане на целите по преструктурирането, очакваните парични потоци се посочват спрямо стойностите при продажба в рамките на даден период за продажба“.

257 Факторите, които трябва да се вземат предвид, за да се определи стойността при продажба за целите на инструмента за продажба на стопанска дейност, са определени в член 12, параграфи 5—7 от регулаторните технически стандарти, възпроизведен в член 12, параграфи 5—7 от Делегиран регламент 2018/345.

258 В това отношение следва да се отбележи, че жалбоподателите не оспорват решението на ЕСП да приложи инструмента за продажба на стопанска дейност по отношение на Banco Popular. Съответно, тъй като оценка 2 е изготвена с оглед прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност, стойността при продажба, която е използвана от Deloitte, е правилната методика за определяне на стойността на Banco Popular в оценка 2.

259 Следва да се отбележи, че за да оспорят остойностяването на активите на Banco Popular в оценка 2, жалбоподателите се позовават, от една страна, на допълнителния експертен доклад, който прилагат към репликата, и от друга страна, на стойността, приета от Banco Santander.

260 Първо, що се отнася до приложения към репликата допълнителен експертен доклад, Banco Santander изтъква, че той се основава на погрешна методика.

261 В това отношение в приложения към жалбата експертен доклад се посочва, че „[п]ри продажба на цялото предприятие и ако тези активи няма да бъдат предмет на отделно прехвърляне, считаме, че подходящата база е стойността при задържане“. Освен това, както посочва Banco Santander, в приложения към репликата допълнителен експертен доклад е отбелязано следното:

„Както беше посочено по-горе, за да се определи икономическата стойност на всеки актив, е необходимо да се прецени дали подходящата база е „стойността при задържане“ […] или „стойността при продажба“ […]. Считаме, че описаната от Banco Popular методика на справедливата стойност е сходна с тази, която се изисква за оценяване на база „стойност при задържане“, както е определена в член 1 от регулаторните технически стандарти“.

262 Жалбоподателите изтъкват, че експертните им доклади предоставят прогнозна оценка на активите на Banco Popular, която е в съответствие с насоките, определени в регулаторните технически стандарти. Те твърдят, че в експертните им доклади стойността на банката е оценена съгласно принципа за действащо предприятие, като се отчитат паричните потоци, които банката ще генерира при запазване или при продажба на определени активи. Поддържат, че в съответствие с очакванията на купувача различните категории активи трябвало да се оценяват в зависимост от това дали ще бъдат задържани, или продадени. Подходът, използван в допълнителния експертен доклад на жалбоподателите, бил в съответствие с член 11, параграф 4 от регулаторните технически стандарти, съгласно който за продажбата на дружество, което продължава да е действащо предприятие, както е в настоящия случай, оценителят трябва да използва стойността при задържане.

263 Съответно, както признават жалбоподателите, експертните им доклади се основат на стойността при задържане, а не на стойността при продажба при оценката на стойността на различните категории активи на Banco Popular.

264 Достатъчно е да се отбележи обаче, че член 11, параграф 4 от регулаторните технически стандарти, цитиран в точка 255 по-горе, изрично предвижда, че стойността при задържане не се използва като база за оценяване, когато се прилага инструментът за продажба на стопанска дейност.

265 Освен това, от доводите на жалбоподателите изглежда следва, че за да обосноват използваната в експертния им доклад методика, те вземат предвид стойността, на която самият купувач би бил склонен да продаде цялата или част от Banco Popular, след като я придобие.

266 Така в становището си по изявлението при встъпване на Banco Santander те изтъкват, че експертните им доклади са позволили да се оцени икономическата стойност на Banco Popular като субект, който продължава да е действащо предприятие. Посочват, че в зависимост от очакванията на купувача за какво планира да ги използва, различните категории активи трябва да се оценяват в зависимост от това дали ще бъдат задържани или продадени. Добавят, че може например да се очаква купувачът да продаде непечелившите активи в рамките на определен срок, но да иска да задържи обслужваните кредити, които генерират приходи. В зависимост от случая активите следвало да се оценяват спрямо стойността при продажба или спрямо стойността при задържане.

267 Тези доводи се основават на погрешна постановка. Целта на оценка 2 е да се определи стойността на Banco Popular при използване на инструмента за продажба на стопанска дейност, т.е. да се определи стойността, на която потенциален купувач би бил готов да придобие Banco Popular към датата на преструктурирането. В доклада за оценка 2 Deloitte посочва, че с икономическата си оценка цели да изготви прогноза за стойността, която може да бъде предложена от потенциален купувач за цялата банка. Не става въпрос, както, изглежда, считат жалбоподателите, да се оценява стойността на Banco Popular, след като вече е продадена на купувача, в зависимост от активите, които последният би искал да продаде или да задържи.

268 От това следва, че методиката, използвана в представените от жалбоподателите експертните доклади, не съответства на методиката, която Deloitte е трябвало да използва в оценката. Освен това, както подчертава Комисията, допълнителният експертен доклад се основава на данни от времето след придобиването на Banco Popular от Banco Santander, които следователно не са релевантни за преценката на извършеното в оценка 2 остойностяване, чиято цел е била да се определи стойността при продажба за потенциален купувач преди преструктурирането.

269 Ето защо трябва да се приеме, че тези експертни доклади не позволяват да се установи дали оценка 2 е определила правилно стойността на активите на Banco Popular. По-специално, прогнозата за икономическата стойност на Banco Popular в техния допълнителен експертен доклад в диапазон между 4,5 и 7,3 милиарда евро се основава на погрешна методика и следователно е ирелевантна. Сравнението, което жалбоподателите правят между резултатите от прогнозите за различните категории активи, съдържащи се, от една страна, в допълнителния им експертен доклад и от друга страна, в оценка 2, трябва да се счита за неотносимо.

270 Второ, жалбоподателите препращат към корекциите, които Banco Santander извършва след придобиването на Banco Popular при представянето на нейния баланс. Те твърдят, че прогнозата за икономическата стойност на Banco Popular в оценка 2 не може да се счита за „справедлива, консервативна и реалистична“, доколкото се различава от приетата от купувача.

271 Следва да се констатира, както прави ЕСП, че осчетоводяването на придобивките на Banco Santander не може да бъде сравнявано с резултатите от оценка 2, доколкото няма същата цел и не използва същата методика.

272 В това отношение в репликата жалбоподателите признават, че целта на извършената от Banco Santander оценка е различна от тази на техните експерти и че предназначението на първата не е било да се прогнозира икономическата, а счетоводната стойност на Banco Popular.

273 Освен това оценка 2 е изготвена, за да се определи стойността при продажба на Banco Popular за всеки потенциален купувач. Както обаче подчертава ЕСП, счетоводният баланс на Banco Santander придава конкретна стойност на активите и пасивите на Banco Popular след включването на последната в нейните операции и в съответствие със счетоводните правила.

274 Във всеки случай трябва да се приеме, че икономическата стойност, която Banco Santander придава на Banco Popular към датата на приемане на схемата за преструктуриране, е тази, която е посочена в офертата ѝ за покупко-продажба, а именно 1 евро.

275 Освен това като неотносими трябва да се отхвърлят и доводите, които жалбоподателите излагат, за да оспорят корекциите на непечелившите активи, направени от Banco Santander след преструктурирането.

276 При условията на евентуалност, в становищата си по изявленията при встъпване жалбоподателите твърдят, че дори активите на Banco Popular да е трябвало да се оценят спрямо стойността при продажба на отделните активи, които същата следва да задържи като действащо предприятие, стойността на Banco Popular е щяла да бъде между 1,5 и 4,3 милиарда евро.

277 В това отношение жалбоподателите просто представят числова таблица, в която се прави сравнение между стойностите на Banco Popular, прогнозирани от Deloitte в оценка 2, от Banco Santander и в експертния им доклад, със и без корекции. Доколкото обаче резултатите от изчисленията на техните експерти след корекции са предоставени, без да са дадени допълнителни обяснения относно използваната методика и естеството на извършените корекции, Общият съд не може да разбере обхвата на този довод.

278 Например от тази таблица се вижда, че в допълнителния експертен доклад диапазонът в графа „корекция на стойността на активите“ е между 5,2 и 7,9 милиарда евро и че „след корекция“ същата тази стойност вече е между 8,2 и 11 милиарда евро. Жалбоподателите изобщо не обясняват тези разлики.

279 Трето, в репликата жалбоподателите изтъкват конкретни доводи, за да оспорят методиката, която Deloitte използва, за да определи стойността на някои категории активи.

280 Що се отнася до обслужваните кредити, жалбоподателите изтъкват, че в оценка 2 Deloitte признава, че не е използвало методиката на дисконтираните парични потоци (Discounting Cash Flows) и че е възприело неподходяща методика, а именно стандарта МСФО 9 (IFRS, International Financial Reporting Standard (международен стандарт за финансово отчитане), който се отнася до осчетоводяването на финансовите инструменти.

281 В оценка 2 Deloitte посочва следното, що се отнася до кредитите и вземанията:

„[…] за този портфейл не може да се приложи достатъчно надежден подход, който да позволява да се изготви модел за всички дисконтирани парични потоци. Затова и предвид данните и времето, с които разполагахме, възприехме два подхода за оценяване:

„възходящ“ подход, който се коригира в зависимост от очакваните загуби и при който се вземат предвид данните за базисната експозиция на банката в случай на неизпълнение, за вероятността от неизпълнение в рамките на жизнения цикъл (прогнозирана на база вероятността от неизпълнение към даден момент) и за загубите в случай на неизпълнение, и който коригира параметрите спрямо референтните пазарни индекси, референтните индекси на Централната банка на Испания за загубите при неизпълнение и анализа на Deloitte, и всичко това на база консервативни допускания. Този подход отразява като цяло начина, по който даден купувач на банка би управлявал портфейлите в бъдеще […]“.

282 Deloitte отбелязва, че методиката, по която изчислява икономическата стойност на кредитите и вземанията, се състои в това да прогнозира очакваната кредитна загуба, и обяснява параметрите, избрани за определянето на експозицията при риск от неизпълнение и на вероятността от неизпълнение.

283 За тази методика трябва да се счита, че е в съответствие с регулаторните технически стандарти.

284 В това отношение следва да се отбележи, че оценката на кредитите и вземанията е свързана с несигурност, която е обяснена в член 8, буква а) от регулаторните технически стандарти, възпроизведен в член 8, буква а) от Делегиран регламент 2018/345, който гласи:

„Оценителят се съсредоточава по-специално върху областите, свързани със значителна несигурност при оценката, което оказва значително въздействие върху цялостната оценка. За тези области оценителят предоставя резултатите от оценката под формата на най-добрите прогнозни стойности и, когато е приложимо, диапазона на стойностите, както е предвидено в член 2, параграф 3. Тези области включват:

а) кредитите или кредитните портфейли, очакваните парични потоци, които зависят от способността, готовността и мотивацията на контрагента да изпълнява задължението си, когато тези очаквания са основани на допускания, свързани с дела на просрочените задължения, вероятността от неизпълнение, загубата при неизпълнение, или характеристиките на инструмента, особено когато за това свидетелстват наблюдаваните закономерности при загубите от кредитни портфейли“.

285 Нещо повече, на страници 4—11 от приложението към оценка 2 Deloitte обяснява корекциите, които е направило при оценката на кредитите и вземанията, по-специално с оглед на рисковете от неизпълнение. Жалбоподателите не изтъкват нито един довод, за да оспорят тези корекции.

286 Освен това жалбоподателите признават, че предвид ограниченото време, с което е разполагало, Deloitte не е можело да извърши пълен и категоричен анализ на дисконтираните парични потоци.

287 Що се отнася до доводите, че МСФО 9, който е счетоводен стандарт, не е бил подходящ, достатъчно е да се отбележи посоченото от Deloitte в оценка 2, че „макар да си даваме сметка, че новият стандарт МСФО 9 предполага увеличаване на провизиите, това не променя извършените в случая изчисления“. От това следва, че Deloitte не е използвало тази методика и че доводите на жалбоподателите са неотносими.

288 Що се отнася до оценката на корекциите на провизиите за правни рискове, трябва да се констатира, че сравнението, което жалбоподателите правят между оценка 2 и извършената след приемането на обжалваното решение оценка 3, е ирелевантно. Достатъчно е да се посочи, че оценка 3 е осъществена по различна методика и има различна цел от тези на оценка 2. Сравнението с извършената от Bankia оценка на база медийна публикация също не е релевантно, още повече че не е уточнено дали тази оценка обхваща всички правни рискове, анализирани в оценка 2, нито дали резултатите наистина са сравними.

289 Що се отнася до оценката на активите в отсрочени данъци, жалбоподателите признават, че тя е несигурна и силно зависима от купувача. Считат, че използваният от Deloitte диапазон е твърде стеснен, което е трябвало да алармира ЕСП и Комисията, че подходът му не е подходящ, и че този диапазон не е в съответствие с корекцията, направена от Banco Santander.

290 На страница 32 от приложението към оценка 2 Deloitte посочва по-конкретно, че оценката на незащитените активи в отсрочени данъци зависи от купувача, и по-специално от това дали субектът е испански, или чуждестранен, и че ако купувачът е испанска банка, това дали подлежат на възстановяване и дали ще бъдат записани в счетоводния баланс ще зависи от бизнес плана на Banco Popular и от този на купувача. В приложението към оценка 2 се посочва, че извършеното от Deloitte оценяване взема предвид тези различни допускания.

291 Жалбоподателите не обясняват как изтъкнатата от Deloitte несигурност обосновава използването на различни корекции в най-добрия и в най-лошия сценарий. В това отношение в приложения към репликата допълнителен експертен доклад експертът просто отбелязва „изненадващия“ характер на този диапазон. Освен това трябва да се припомни, че сравнението с направените от Banco Santander корекции е ирелевантно.

292 Що се отнася до оценката на нематериалните активи, жалбоподателите поддържат, че Deloitte не е придало икономическа стойност, от една страна, на нематериалните активи, свързани с основните депозити (Core Deposit Intangibles), въпреки че тегленията вероятно са се отнасяли до най-нестабилните депозити, и от друга страна, на марката „Banco Popular“, макар да е признало минимална такава на марката „Banco Pastor“. Според жалбоподателите този подход е достатъчен, за да се заключи, че оценка 2 е ненадеждна.

293 От една страна, в оценка 2 Deloitte приема, ще се отнася до нематериалните активи, свързани с основните депозити, че потенциален купувач не би им придал стойност поради значителните тегления на депозити към датата на оценяването.

294 Следва да се отбележи, че предвид мащаба на изходящите парични потоци към датата на изготвяне на оценка 2 нищо не позволява да се твърди, както правят жалбоподателите, че повечето стабилни депозити са останали в банката.

295 От друга страна, що се отнася до търговското предприятие на Banco Popular, Deloitte обяснява, че потенциален купувач не би остойностил вече съществуващо предприятие, доколкото то не е разграничим актив в контекста на обединяване на търговска дейност. Deloitte посочва, че поради силното си присъствие в Галисия марката „Banco Pastor“ би имала стойност за трето лице и че диапазонът на стойностите е изчислен по роялти методиката, която е най-използваната методика за оценка на марките.

296 Жалбоподателите не изтъкват никакъв конкретен довод, с който да оборят тези обяснения.

297 Що се отнася до оценката на съвместните предприятия, дъщерните и свързаните дружества, жалбоподателите само изтъкват, основавайки се на актуални към съответния момент аналитични доклади и на действителни или предполагаеми сделки, че приетата от Deloitte стойност е била подценяване и че разумната прогноза е била 1,5 милиарда евро.

298 Достатъчно е да се констатира, от една страна, че жалбоподателите не посочват на каква база е направена тази прогноза и от друга страна, че тези доводи не позволяват да се установят грешките, допуснати от Deloitte в оценка 2.

299 В допълнение следва да се припомни, че по силата на член 21 от Статута на Съда на Европейския съюз и на член 76, буква г) от Процедурния правилник всяка искова молба или жалба трябва да посочва предмета на спора и кратко изложение на посочените основания. Съгласно постоянната съдебна практика, за да е допустима исковата молба или жалбата, е необходимо съществените фактически и правни обстоятелства, на които тя се основава, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба или жалба. Въпреки че съдържанието на исковата молба или жалбата може да бъде обосновавано и допълвано по конкретни въпроси чрез препращане към извлечения от приложени към нея доказателства, общото препращане към други документи, дори да са приложени към нея, не заличава липсата на съществените обстоятелства от правните доводи, които следва да бъдат посочени в самата искова молба или жалба съгласно упоменатите по-горе разпоредби (вж. решения от 17 септември 2007 г., Microsoft/Комисия, T-201/04, EU:T:2007:289, т. 94 и цитираната съдебна практика, и от 5 октомври 2020 г., HeidelbergCement и Schwenk Zement/Комисия, T-380/17, EU:T:2020:471, т. 92 (непубликувано) и цитираната съдебна практика). Освен това Общият съд не е длъжен да изследва и установява в приложенията основанията и доводите, на които би могъл/могла да се основава искът или жалбата, тъй като приложенията имат чисто доказателствена и документална функция (вж. решения от 17 септември 2007 г., Microsoft/Комисия, T-201/04, EU:T:2007:289, т. 94 и цитираната съдебна практика, и от 24 септември 2019 г., Нидерландия и др./Комисия, T-760/15 и T-636/16, EU:T:2019:669, т. 114 и цитираната съдебна практика; в този смисъл вж. също решение от 11 септември 2014 г., MasterCard и др./Комисия, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, т. 41 и цитираната съдебна практика).

300 Поради липса на доводи в репликата общите препратки, които жалбоподателите правят към приложения към нея допълнителен експертен доклад, не могат да се разглеждат.

301 Следва да се отбележи, че в оценка 2 Deloitte обяснява методиката, която е използвало за остойностяването на всяка от категориите активи, и несигурността, която обосновава направените корекции. От изложеното по-горе е видно, че доводите на жалбоподателите не поставят под съмнение корекциите на различните категории активи на Banco Popular, направени от Deloitte в оценка 2, и не позволяват да се заключи, че оценка 2 не е „справедлива, консервативна и реалистична“ съгласно член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014.

302 При условията на евентуалност жалбоподателите изтъкват също, че стойностите, които Deloitte придава в оценка 2 на четири ключови елемента, на които не се отразявала приложимата методика за оценяване, са довели до подценяване на стойността на Banco Popular с между 4,8 и 5 милиарда евро. Жалбоподателите се позовават на извършеното в оценка 2 коригиране на отсрочените данъчни активи, на невземането предвид в тази оценка на нематериалните активи, и по-специално на тези, свързани с основните депозити, на извършените пак в нея надценяване на евентуалните правни рискове и подценяване на стойността на съвместните предприятия, дъщерните и свързаните дружества.

303 В това отношение е достатъчно да се отбележи, от една страна, че жалбоподателите просто сравняват прогнозите в оценка 2 с тези в техния допълнителен експертен доклад. От друга страна, те не обясняват защо за оценяването на тези четири категории активи методиката за оценяване е ирелевантна.

304 Ето защо второто оплакване следва да бъде отхвърлено.

По третото оплакване, свързано с използвания в оценка 2 диапазон

305 Жалбоподателите изтъкват, че обхватът на използвания в оценка 2 диапазон и фактът, че той се отклонява от скорошните оценки на нетните активи на Banco Popular, е трябвало да алармират ЕСП и Комисията, че тази оценка не е „справедлива, консервативна и реалистична“ и не предлага надеждна база за приемане на схемата за преструктуриране.

306 В това отношение трябва да се припомни, че в оценка 2 Deloitte посочва, че резултатите от оценяването му се нареждат в диапазон между 1,3 милиарда и минус 8,2 милиарда евро, при най-добра прогнозна оценка в рамките на този диапазон минус 2 милиарда евро.

307 На първо място, жалбоподателите изтъкват, че обхватът на използвания в оценка 2 диапазон доказва нейната ненадеждност.

308 Следва да се отбележи, че обхватът на диапазона се обосновава с използваната в оценка 2 методика.

309 В това отношение, колкото до използваната в оценка 2 методика, Deloitte посочва, че е възприело подход категория по категория, като при преценката на загубите или печалбите е внесло корекции в счетоводните стойности на всеки клас активи и задължения и други корекции на стойността, каквито всеки купувач би направил. То изготвя оценъчен диапазон за всеки отделен клас активи и задължения.

310 Тази методика е в съответствие с член 2, параграф 3 от регулаторните технически стандарти, възпроизведен в член 2, параграф 3 от Делегиран регламент 2018/345, съгласно който:

„Оценителят предоставя най-добрата прогнозна оценка на стойността на даден актив, задължение, или комбинации от тях. Когато е уместно, резултатите от оценката също се предоставят под формата на диапазон на стойностите“.

311 Така сборът от най-ниските стойности за всеки клас активи и задължения дава консервативната прогноза на диапазона, а сборът от най-високите стойности — оптимистичната прогноза на диапазона. Следователно тази методика обяснява обхвата на диапазона в оценка 2. Освен това следва да се припомни, че видно от анализа на първото оплакване, определянето на стойността при продажба се основава на прогнозни оценки, предполагащи известна несигурност, която обосновава представянето на резултатите под формата на диапазон.

312 Освен това, както подчертава Комисията, предвид размера на общия счетоводен баланс на Banco Popular, чиято стойност надхвърля 130 милиарда евро, разликата между двете стойности на диапазона възлиза на едва около 7 % от него.

313 В репликата жалбоподателите изтъкват, че това сравнение не е релевантно и че обхватът на диапазона, а именно 9,5 милиарда евро, трябва да бъде сравнен със стойността на нетните активи на Banco Popular, а именно 10,78 милиарда евро.

314 В това отношение следва да се констатира, от една страна, че с препратката, която Комисията прави към размера на баланса на Banco Popular, не се цели да се прецени коректността на диапазона, а само да се релативизира мащабът му. От друга страна, отклонението между най-добрия и най-лошия сценарий за оценка, което Deloitte приема, не може да се сравнява със счетоводната стойност на нетните активи на Banco Popular.

315 На второ място, жалбоподателите посочват, че Banco Popular е преминала успешно стрес теста за 2016 г. и че независимо от проблемите с ликвидността, които е имала, нетните ѝ активи към 31 март 2017 г. възлизат на 10,78 милиарда евро, а основната ѝ дейност, свързана с франчайзингови малки и средни предприятия (МСП), остава рентабилна.

316 В това отношение, от една страна, е достатъчно да се отбележи, че стрес тестът на Banco Popular за 2016 г. е публикуван през юли 2016 г. и следователно се отнася до състоянието на Banco Popular към дата, предхождаща с няколко месеца тази на приемането на схемата за преструктуриране, поради което не може да е показателен за финансовото развитие на Banco Popular. От друга страна, позоваването на нетните активи не е релевантно, доколкото те отразяват само счетоводната стойност на Banco Popular, а не стойността при продажба към датата на преструктурирането.

317 Следователно третото оплакване трябва да бъде отхвърлено.

318 От всичко изложено по-горе следва, че жалбоподателите не доказват, че оценка 2 не е „справедлива, консервативна и реалистична“ по смисъла на член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014.

319 Трябва да се заключи, че Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като е одобрила схемата за преструктуриране в частта, която се основава на оценка 2.

320 Ето защо твърденията по четвъртото основание трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

По шестото основание: нарушение на правото на изслушване

321 Жалбоподателите изтъкват, че Комисията е нарушила правото им да бъдат изслушани, като е приела обжалваното решение, без да им даде възможност да представят становища. Те твърдят, че не са били изслушани в хода на процедурата за преструктуриране, въпреки че интересите им са били пряко и индивидуално засегнати от обжалваното решение. Комисията била длъжна да гарантира, че жалбоподателите ще бъдат изслушани в съответствие с член 41 от Хартата, макар Регламент № 806/2014 да не предвижда такова изслушване.

322 Считат, че ако ЕСП и Комисията бяха зачели правото им да бъдат изслушани, те са щели да представят надлежно становища дори и в кратък срок. Жалбоподателите можели да повдигнат въпроса за правилната оценка на Banco Popular, като предвид доказателствата,

изложени в четвъртото основание, имало вероятност ЕСП или Комисията да променят мнението си относно оценката на Banco Popular, което щяло да доведе до приемане на схема за преструктуриране, различна от одобрената с обжалваното решение.

323 Комисията твърди, че предвидената в член 18 от Регламент № 806/2014 процедура води до приемането на мярка с общо приложение, що се отнася до акционерите и кредиторите на институцията в режим на преструктуриране, и че член 41 от Хартата не е приложим. При условията на евентуалност тя счита, че невъзможността за изслушване на жалбоподателите била обоснована по силата на член 52, параграф 1 от Хартата.

324 Следва да се припомни, че съгласно член 41, параграф 2, буква а) от Хартата правото на добра администрация включва правото на всяко лице да бъде изслушвано, преди срещу него да бъде предприета индивидуална мярка, която би имала неблагоприятни последици за него.

325 Правото на изслушване гарантира на всяко лице възможността да изрази надлежно и ефективно становището си в хода на административното производство и преди приемането на всяко решение, което може да засегне неблагоприятно интересите му. Освен това следва да се уточни, че правото на изслушване преследва двойна цел. От една страна, то служи за разглеждането на преписката и за възможно най-точното и конкретно установяване на фактите и от друга страна, позволява да се гарантира ефективна защита на заинтересованото лице. Правото на изслушване цели в частност да гарантира, че всяко решение с неблагоприятни последици се взема при пълно познаване на фактите и има по-конкретно за цел да позволи на компетентния орган да поправи грешка или на засегнатото лице да изтъкне свързани с личното му положение обстоятелства, които налагат решението да бъде прието, да не бъде прието или да има едно или друго съдържание (вж. решение от 4 юни 2020 г., ECBД/De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, т. 68 и 69 и цитираната съдебна практика).

326 Следва да се отбележи, че Съдът потвърждава важността на правото на изслушване и широкия му обхват в правния ред на Съюза, приемайки, че това право трябва да се прилага във всяко производство, което може да доведе до приемането на увреждащ акт. В съответствие с практиката на Съда зачитането на правото на изслушване е задължително, дори когато приложимата правна уредба не предвижда изрично такова формално изискване (вж. решения от 22 ноември 2012 г., M., C-277/11, EU:C:2012:744, т. 85 и 86 и цитираната съдебна практика, от 18 юни 2020 г., Комисия/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, т. 67 и цитираната съдебна практика, и от 7 ноември 2019 г., ADDE/Парламент, T-48/17, EU:T:2019:780, т. 89 и цитираната съдебна практика).

327 Ето защо предвид характера му на основен и общ принцип на правото на Съюза упражняването на правото на защита, което включва правото на изслушване, не може да бъде нито изключено, нито ограничено от дадена нормативна уредба и затова спазването му трябва да бъде осигурено както при пълна липса на специфична правна уредба, така и при наличие на уредба, която не отчита този принцип (вж. решение от 18 юни 2014 г., Испания/Комисия, T-260/11, EU:T:2014:555, т. 62 и цитираната съдебна практика).

328 Най-напред, следва да се отбележи, че приетата от ЕСП схема за преструктуриране се отнася до преструктурирането на Banco Popular, която съответно трябва да се разглежда като лицето, спрямо което е предприета индивидуална мярка и чието право на изслушване е гарантирано с член 41, параграф 2, буква а) от Хартата.

329 Съответно следва да се вземе предвид, че жалбоподателите не са адресати нито на схемата за преструктуриране, която не е взето по отношение на тях индивидуално решение, нито на обжалваното решение, с което се одобрява тази схема за преструктуриране.

330 Следва обаче да се отбележи, че съгласно член 21, параграф 1 от Регламент № 806/2014 ЕСП упражнява правомощието за обезценяване или преобразуване на капиталовите инструменти на Banco Popular.

331 Следователно, макар да не е индивидуална и да не е започната по отношение на жалбоподателите, процедурата, която ЕСП следва при приемането на схемата за преструктуриране, може да доведе до приемането на мярка, която да засегне неблагоприятно техните интереси в качеството им на притежатели на капиталови инструменти на Banco Popular.

332 Впрочем в цитираната в точка 326 по-горе съдебна практика Съдът възприема широко тълкуване на правото на изслушване в смисъл, че то е гарантирано на всяко лице в хода на производство, което може да доведе до приемането на увреждащ го акт.

333 Освен това, от една страна, съгласно съображение 121 от Регламент № 806/2014 той зачита основните права и спазва правата, свободите и принципите, признати по-конкретно в Хартата, сред които се нарежда правото на защита, и следва да се прилага в съответствие с тези права и принципи. От друга страна, нито една разпоредба на Регламент № 806/2014 не изключва, нито ограничава изрично правото на изслушване на акционерите или на притежателите на капиталови инструменти на съответния субект в хода на процедурата за преструктуриране.

334 В това отношение следва да се отбележи, че жалбоподателите не повдигат възражение за незаконосъобразност на Регламент № 806/2014, поради това че същият не предвижда предварително изслушване на притежателите на капиталови инструменти преди приемането на схема за преструктуриране. Те изтъкват, че правото на изслушване е трябвало да им бъде признато в рамките на процедурата за преструктуриране на Banco Popular по силата на член 41, параграф 2, буква а) от Хартата.

335 Дори обаче да се приеме, че в рамките на процедурата за преструктуриране акционерите и кредиторите на субекта, за който се отнася действието по преструктуриране, могат да се позоват на правото на изслушване, упражняването на това право подлежи на ограничения съгласно член 52, параграф 1 от Хартата.

336 Член 52, параграф 1 от Хартата предвижда:

„Всяко ограничаване на упражняването на правата и свободите, признати от настоящата Харта, трябва да бъде предвидено в закон и да зачита основното съдържание на същите права и свободи. При спазване на принципа на пропорционалност ограничения могат да бъдат налагани, само ако са необходими и ако действително отговарят на признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора“.

337 Съдът е приел, че основните права, като зачитането на правото на защита, не представляват безусловни прерогативи и могат да бъдат предмет на ограничения, при условие че последните действително отговарят на преследвани от въпросните мерки цели от общ интерес и не съставляват с оглед на преследваната цел прекомерно и недопустимо засягане

на така гарантираните права (вж. решения от 10 септември 2013 г., G. и R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, т. 33 и цитираната съдебна практика, и от 20 декември 2017 г., Prequ'Italia, C-276/16, EU:C:2017:1010, т. 50 и цитираната съдебна практика).

338 Оттук следва, че има обосновка за това, че в рамките на процедурата за преструктуриране ЕСП или Комисията не е изслушал(а) жалбоподателите в качеството им на притежатели на капиталови инструменти на Banco Popular.

339 Следва да се припомни, че в член 4.2 от схемата за преструктуриране ЕСП приема, че преструктурирането на Banco Popular е в съответствие с обществения интерес, доколкото е необходимо за и пропорционално на постигането на две цели, посочени в член 14, параграф 2 от Регламент № 806/2014, а именно избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност и осигуряване на непрекъснатост на критичните функции на Banco Popular. Той посочва, че ликвидацията на Banco Popular чрез обичайно производство по несъстоятелност не би постигнала тези цели в същата степен. В обжалваното решение Комисията изрично одобрява представените от ЕСП основания преструктурирането да се счита за необходимо в защита на обществения интерес.

340 В случая ограничаването на правото на изслушване на жалбоподателите може да бъде обосновано, от една страна, с целта за стабилност на финансовите пазари и от друга страна, с необходимостта да се гарантира ефикасността на преструктурирането на Banco Popular, което е трябвало да се осъществи бързо.

341 На първо място, следва да се отбележи, че в няколко съображения от Регламент № 806/2014, и по-специално в съображения 12, 58 и 61 от него се посочва, че стабилността на финансовите пазари е една от целите, преследвани с въведените от този регламент механизми за преструктуриране.

342 Освен това съгласно член 18, параграф 5 от Регламент № 806/2014 дадено действие по преструктуриране се приема за действие в обществен интерес, ако то е необходимо за постигането и съответства на една или повече от посочените в член 14 от същия регламент цели на преструктурирането и ако ликвидацията на субекта чрез обичайно производство по несъстоятелност не би постигнала тези цели на преструктурирането в същата степен. Сред целите на преструктурирането, посочени в член 14 от Регламент № 806/2014, се нареждат по-специално тази за „избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, по-специално чрез предотвратяване на разпространението на проблемите, включително в пазарната инфраструктура, и чрез поддържане на пазарната дисциплина“, както и тази за „защита на публичните средства, като се сведе до минимум необходимостта от извънредна публична финансова подкрепа“.

343 В това отношение Съдът отбелязва, че финансовите услуги играят централна роля в икономиката на Съюза. Банките и другите кредитни институции са основен източник на финансови средства за предприятията, упражняващи дейност на различните пазари. Освен това банките често са тясно взаимосвързани и много от тях упражняват дейност на международно равнище. По тази причина има опасност неплатежоспособността на една или повече банки да се разпространи бързо към други банки в съответната държава членка или в други държави членки. Това на свой ред създава опасност от съпътстващо отрицателно въздействие върху други сектори на икономиката (решения от 19 юли 2016 г.,

Kotnik и др., C-526/14, EU:C:2016:570, т. 50, от 20 септември 2016 т., Ledra Advertising и др./Комисия и ЕЦБ, C-8/15 P—C-10/15 P, EU:C:2016:701, т. 72, и от 25 март 2021 г., Българска народна банка, C-501/18, EU:C:2021:249, т. 108).

344 Съдът постановява, че целта за гарантиране на стабилността на финансовата система, като същевременно се избягват прекомерни публични разходи и се свеждат до минимум нарушенията на конкуренцията, представлява по-висш обществен интерес (решение от 19 юли 2016 г., Kotnik и др., C-526/14, EU:C:2016:570, т. 69).

345 Освен това Европейският съд по правата на човека (наричан по-нататък „ЕСПЧ“) приема в решение от 1 април 2004 г., „Камберов ММ5“ АД с/у България (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, т. 6), че в чувствителна икономическа област, каквато е стабилността на банковата система, държавите разполагат с широка свобода на преценка и следователно че невъзможността на акционер да участва в процедурата, водеща до продажбата на банката, не е непропорционална на легитимните цели да се защитят правата на кредиторите и да се администрира по подходящ начин неплатежоспособността на банката.

346 Следва да се спомене и решение от 8 ноември 2016 г., Dowling и др. (C-41/15, EU:C:2016:836), постановено по преюдициално запитване относно тълкуването на членове 8, 25 и 29 от Втора директива 77/91/ЕИО на Съвета от 13 декември 1976 година за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите членки за дружествата по смисъла на член 54, втора алинея ДФЕС, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение на учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни (ОВ L 26, 1977 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 8). Това дело се отнася до извънредна мярка на националните органи, която цели да се избегне, чрез увеличаване на капитала, фалитът на едно дружество, който според запитващата юрисдикция заплашва финансовата стабилност на Съюза. Съдът приема, че защитата, която Втора директива 77/91 предоставя на акционерите и кредиторите на акционерно дружество, що се отнася до неговия дружествен капитал, не обхваща такава национална мярка, приета в ситуация на тежко сътресение на икономиката и финансовата система на държава членка, която цели да се преодолее системна заплаха за финансовата стабилност на Съюза, дължаща се на капиталовия недостиг на съответното дружество (решение от 8 ноември 2016 г., Dowling и др., C-41/15, EU:C:2016:836, т. 50). Съдът добавя, че разпоредбите на Втора директива 77/91 следователно допускат извънредна мярка във връзка с капитала на акционерно дружество, която националните органи са приели в ситуация на тежко сътресение на икономиката и на финансовата система на държава членка, без одобрението на общото събрание на това дружество и с цел да се избегне системен риск и да се гарантира финансовата стабилност на Съюза (вж. решение от 8 ноември 2016 г., Dowling и др., C-41/15, EU:C:2016:836, т. 51 и цитираната съдебна практика).

347 Тези съображения се прилагат по аналогия към положението на бивши притежатели на капиталови инструменти на банка, поставена в режим на преструктуриране съгласно Регламент № 806/2014, каквито са жалбоподателите.

348 От изложеното по-горе следва, че процедурата за преструктуриране, въведена с Регламент № 806/2014 и описана в член 18 от него, преследва цел от общ интерес по смисъла на член 52, параграф 1 от Хартата, а именно целта да се гарантира стабилността на финансовите пазари, което може да обоснове ограничаване на правото на изслушване.

349 В случая следва да се отбележи, че жалбоподателите не оспорват, че процедурата за преструктуриране на Banco Popular е в съответствие с целта за гарантиране на финансовата стабилност, посочена в член 14 от Регламент № 806/2014.

350 В това отношение в член 4.4.2 от схемата за преструктуриране ЕСП изтъква, че за да стигне до извода, че състоянието на Banco Popular засилва риска от значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност в Испания, се основава на различни обстоятелства. Сред тези обстоятелства са, първо, размерът и значението на Banco Popular, която е дружеството майка на шестата по големина банкова група в Испания с активи на обща стойност 147 милиарда евро и която през 2017 г. е посочена от Централната банка на Испания като институция от системно значение. ЕСП отбелязва по-специално, че Banco Popular е един от основните участници на испанския пазар със значителен пазарен дял в сегмента на малките и средните предприятия (МСП) и че държи относително висок дял от пазара на депозити (почти 6 %) и има голям брой непрофесионални клиенти (приблизително 1,4 милиона) в цяла Испания. Второ, ЕСП взема предвид естеството на дейността на Banco Popular, която се свежда до тази на търговска банка и се фокусира основно върху предлагането на финансиране, управлението на спестявания и обслужването на физически лица, семейства и предприятия (по-специално МСП). Според ЕСП сходството между бизнес модела на Banco Popular и този на други испански търговски банки може да доведе до потенциално непряко разпространение на проблемите към тези банки, за които би могло да се приеме, че са изправени пред същите трудности.

351 Освен това следва да се отбележи, че втората цел на схемата за преструктуриране, а именно да се осигури непрекъснатост на критичните функции на Banco Popular, също е свързана с целта от общ интерес да се защити стабилността на финансовите пазари.

352 Съгласно член 2, параграф 1, точка 35 от Директива 2014/59 критичните функции на институция са „дейности, услуги или операции, чието прекъсване може да доведе в една или повече държави членки до срив в предоставянето на услуги от важно значение за реалната икономика или да наруши финансовата стабилност поради размера, пазарния дял, външната и вътрешната взаимосвързаност, сложността или трансграничните дейности на институцията или групата, от гледна точка по-специално на заменяемостта на тези дейности, услуги или операции“.

353 В това отношение член 6, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/778 на Комисията от 2 февруари 2016 година за допълване на Директива 2014/59 по отношение на обстоятелствата и условията, при които плащането на извънредните последващи вноски може да бъде частично или напълно отложено, както и по отношение на критериите за определяне на дейностите, услугите и операциите — във връзка с критичните функции, и за определяне на стопанските дейности и свързаните с тях услуги — във връзка с основните стопански дейности (ОВ L 131, 2016 г., стр. 41) установява критериите във връзка с определянето на критичните функции. Това е функция, която се изпълнява от дадена институция за трети несвързани с нея или с групата лица и чието внезапно прекъсване, поради системното ѝ значение за третите лица и системното значение на изпълняващата я институция или група, би имало съществено неблагоприятно въздействие върху третите лица, би оказало верижен ефект или би подкопало общото доверие на пазарните участници.

354 Съответно целта да се осигури непрекъснатост на критичните функции на засегнатия от действие по преструктуриране субект, предвидена в член 14, параграф 2, буква а) от Регламент № 806/2014, се състои в това да се предотврати прекъсване на тези функции, което може да доведе до сътресения не само на съответния пазар, но и за цялата финансова стабилност на Съюза.

355 При това положение, след като действието по преструктуриране има за цел да запази или възстанови финансовото състояние на кредитна институция, и по-специално представлява алтернатива на ликвидацията ѝ, трябва да се приеме, че то действително отговаря на призната от Съюза цел от общ интерес (вж. по аналогия решение от 25 март 2021 г., Българска народна банка, C-501/18, EU:C:2021:249, т. 108).

356 В това отношение в член 4.2 от схемата за преструктуриране ЕСП посочва, че преструктурирането на Banco Popular е необходимо за и пропорционално на постигането по-специално на целта за осигуряване на непрекъснатост на критичните функции на Banco Popular. В член 4.4 от схемата за преструктуриране ЕСП установява три критични функции на Banco Popular по смисъла на член 6 от Делегиран регламент 2016/778, а именно приемане на депозити от домакинствата и нефинансовите дружества, отпускане на заеми за МСП и плащания в брой.

357 Жалбоподателите не изтъкват нито един довод, за да оспорят тези изводи.

358 От изложеното по-горе следва, че процедурата за преструктуриране на Banco Popular преследва цел от общ интерес по смисъла на член 52, параграф 1 от Хартата, а именно целта да се гарантира стабилността на финансовите пазари, което може да обоснове ограничаване на правото на изслушване.

359 На второ място, общият интерес на Съюза, и по-специално постигането на целите за запазване на стабилността на финансовите пазари и за осигуряване на непрекъснатост на критичните функции на Banco Popular, изисква, след като са изпълнени условията по член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014, да бъде предприето действие по преструктуриране в най-кратки срокове.

360 В това отношение съгласно няколко съображения от Регламент № 806/2014, когато дадено действие по преструктуриране е необходимо, то следва да се предприеме бързо. Става дума по-конкретно за съображения 26, 31 и 53, и най-вече съображение 56 от този регламент, съгласно което процесът на преструктуриране следва да бъде кратък с цел ограничаване на сътресенията на финансовите пазари и в икономиката до минимум.

361 Съдът приема, че Регламент № 806/2014 има за цел да установи, в съответствие със съображение 8 от него, по-ефикасни механизми за преструктуриране, които трябва да бъдат важен инструмент за избягването на вреди, произтекли от неизпълнение на задълженията на банките в миналото, и че подобна цел предполага бързо вземане на решение, както показват кратките срокове, предвидени в член 18 от посочения регламент, за да не бъде застрашена финансовата стабилност (решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ, C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:369, т. 55).

362 Така в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014 се посочва по-специално, че когато ЕЦБ прецени, че даден субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен, тя незабавно съобщава оценката си на Комисията и на ЕСП. Съгласно параграф 2 от същия член, когато

оценката се извършва от самия ЕСП, тя се съобщава незабавно на ЕЦБ. Ако са изпълнени условията, предвидени в параграф 1, ЕСП приема схема за преструктуриране, която съгласно член 18, параграф 7 от Регламент № 806/2014 се изпраща на Комисията непосредствено след нейното приемане. След това Комисията разполага със срок от 24 часа, за да одобри схема за преструктуриране или да представи възражения.

363 От това следва, че когато даден субект изпълнява условията за предприемане на действие по преструктуриране, а именно, първо, той е проблемен или има вероятност да стане проблемен, второ, няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор или действия на надзорните органи да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от негова страна и трето, преструктурирането му е необходимо за постигане на една или повече от целите, посочени в член 14 от Регламент № 806/2014, съгласно член 18 от същия регламент решението трябва да бъде прието в много кратък срок.

364 Така в случая от момента, в който ЕЦБ констатира, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, и ЕСП преценява, че условията по член 18 от Регламент № 806/2014 са изпълнени, схемата за преструктуриране трябва да се приеме възможно най-бързо.

365 Това бързо вземане на решение е обосновано от необходимостта да се осигури непрекъснатост на критичните функции на Banco Popular и да се избегнат значителните неблагоприятни последици, които последната може да има за финансовите пазари, като се предотвратят по-специално рисковете от разпространение на проблемите. Тъй като в случая Banco Popular спира да изпълнява задълженията си в работен ден, процедурата е трябвало да бъде приключена и решението — прието, преди борсите да отворят на 7 юни 2017 г. сутринта.

366 Както подчертава генерален адвокат Campos Sánchez-Bordona в точка 80 от заключението си по съединени дела ABLV Bank и др./ЕЦБ (C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:16), бързината, с която посочените институции и агенции на Съюза трябва да вземат своите решения, е необходима, за да се избегнат отрицателните последици за финансовите пазари от преструктурирането на съответната банка, като тази бързина ги задължава решението им на практика да бъде „подготвено“ преди даване ход на процедурата, за да се използва затварянето на фондовите борси.

367 Следователно бързината, с която се взема дадено решение, е условие за неговата ефективност.

368 Съответно Съдът вече е постановил, че неотложността, изискваща незабавни действия от страна на компетентния орган, обосновава ограничаване на правото на изслушване на лица, засегнати от мерки в областта на екологичната отговорност (вж. в този смисъл решение от 9 март 2010 г., ERG и др., C-379/08 и C-380/08, EU:C:2010:127, т. 67) и в областта на селското стопанство (вж. в този смисъл решение от 15 юни 2006 г., Dokter и др., C-28/05, EU:C:2006:408, т. 76).

369 Освен това Съдът постановява, в областта на мерките за замразяване на средства, че съобщаването на мотивите за първоначалното включване на името на лице или образувание в списъка на лицата, спрямо които се прилагат ограничителни мерки, преди това включване, би могло да застраши ефикасността на мерките за замразяване на

средства и икономически ресурси, наложени от правото на Съюза. За постигане на преследваната с приложимия регламент цел такива мерки по естеството си трябва да бъдат изненадващи и да се прилагат незабавно (вж. в този смисъл решения от 3 септември 2008 г., Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, C-402/05 P и C-415/05 P, EU:C:2008:461, т. 338—340, от 21 декември 2011 г., Франция/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, т. 61, и от 12 февруари 2020 г., Amisi Kumba/Съвет, T-163/18, EU:T:2020:57, т. 51).

370 По причини, които също са свързани с преследваната от правото на Съюза цел и с ефикасността на предвидените в него мерки, органите на Съюза не са длъжни и да изслушат жалбоподателите преди първоначалното включване на имената им в списъка на лицата, спрямо които се прилагат ограничителни мерки (вж. в този смисъл решения от 3 септември 2008 г., Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, C-402/05 P и C-415/05 P, EU:C:2008:461, т. 341, и от 25 април 2013 г., Gbagbo/Съвет, T-119/11, непубликувано, EU:T:2013:216, т. 103).

371 Това важи в още по-голяма степен в случаи като настоящия, в които ограничаването на правото на изслушване засяга не субекта, за който се отнася процедурата за преструктуриране, а именно Banco Popular, а жалбоподателите в качеството им на притежатели на капиталови инструменти на тази банка.

372 Следва също да се отбележи, че в решението си от 1 април 2004 г., „Камберов ММ5“ АД с/у България (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799), ЕСПЧ констатира, че банката в несъстоятелност се продава като действащо предприятие с цел бързо и по-сигурно удовлетворяване на нейните кредитори, които от години чакат да получат дължимите им суми, и бързо приключване на производството по несъстоятелност. Следователно необходимостта от опростяване и бързина на процедурата, водеща до продажбата на банката, е от първостепенно значение. Ако законът задължаваше съда по несъстоятелността да изслуша всички акционери и кредитори на банката, това щеше да доведе до значително забавяне на процедурата и съответно до допълнително закъснение при плащането на дължимите на кредиторите суми и при приключването на производството по несъстоятелност.

373 В решение от 24 ноември 2005 г., „Капитал банк“ АД с/у България (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, т. 136), ЕСПЧ постановява, че в чувствителна икономическа област, каквато е стабилността на банковата система, и в определени ситуации може да е крайно наложително да се действа незабавно и без предварително уведомление с цел избягване на непоправими вреди за банката, нейните вложители и други кредитори или банковата и финансовата система като цяло.

374 Освен това обстоятелството, че схемата за преструктуриране може да доведе до накърняване на правото на собственост на жалбоподателите, също не обосновава задължение да им се предостави право на изслушване преди приемането на тази схема.

375 В това отношение Общият съд вече е подчертал в точка 282 от решение от 13 юли 2018 г., K. Chrysostomides & Co. и др./Съвет и др. (T-680/13, EU:T:2018:486), че приложимите процедури трябва да предоставят на съответното лице подходяща възможност да изложи своята позиция пред компетентните органи. За да се увери Съдът в спазването на това изискване, което представлява изискване, присъщо за член 1 от протокол № 1 към Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на

4 ноември 1950 г., приложимите процедури трябва да се разгледат общо (вж. в този смисъл решения от 3 септември 2008 г., Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, C-402/05 P и C-415/05 P, EU:C:2008:461, т. 368 и цитираната съдебна практика, от 25 април 2013 г., Gbagbo/Съвет, T-119/11, непубликувано, EU:T:2013:216, т. 119 и решение на ЕСПЧ от 20 юли 2004 г., Bäck с/у Финландия, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, т. 56). Така посоченото изискване не може да се тълкува в смисъл, че заинтересованото лице трябва при всякакви обстоятелства да може да изложи гледната си точка пред компетентните органи преди приемането на мерките, нарушаващи правото му на собственост (вж. в този смисъл ЕСПЧ, 19 септември 2006 г., Maupas и др. с/у Франция, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, т. 20 и 21).

376 Общият съд приема, че това е по-специално така, когато, както в случая, спорните мерки не са санкция и се вписват в особено неотложен контекст. В това отношение Общият съд отбелязва, че става въпрос за предотвратяване на непосредствен риск от срив на засегнатите банки, за да се запази стабилността на финансовата система на държава членка и по този начин да се избегне разпространението в други държави членки от еврозоната. Прилагането на процедура за предварително допитване, в рамките на която хилядите вложители и акционери на засегнатите банки биха могли ефективно да изложат гледната си точка преди приемането на вредоносните разпоредби, неизбежно би забавило прилагането на мерките, целящи предотвратяването на такъв срив. Това би изложило на голяма опасност постигането на целта да се опази стабилността на финансовата система на тази държава членка и така да се избегне разпространението в други държави членки от еврозоната (вж. решение от 13 юли 2018 г., K. Chrysostomides & Co. и др./Съвет и др., T-680/13, EU:T:2018:486, т. 282 и цитираната съдебна практика).

377 Тази преценка е потвърдена от Съда, който приема, че Общият съд правилно е основал съображенията си с решението на ЕСПЧ от 21 юли 2016 г., Mamatas и др. с/у Гърция (CE:ECHR:2016:0721JUD006306614), от което следва, че изискването всяко ограничаване на правото на собственост да е предвидено в закон не може да се тълкува в смисъл, че засегнатите лица е трябвало да бъдат изслушани преди приемането на този закон, по-специално когато такова предварително допитване неминуемо би забавило прилагането на мерките за предотвратяване на срив на засегнатите банки (решение от 16 декември 2020 г., Съвет и др./K. Chrysostomides & Co. и др., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P и C-604/18 P, EU:C:2020:1028, т. 159).

378 Освен това следва да се приеме, че с необходимостта да се действа бързо, без да се уведомяват акционерите и кредиторите на даден субект за засягаща го предстояща процедура за преструктуриране, се цели да се избегне влошаване на състоянието на този субект, което би намалило ефективността на действието по преструктуриране. Всъщност уведомяването на акционерите или на притежателите на облигации на банката, че тя може да бъде поставена в режим на преструктуриране и следователно че за нея се счита, че е проблемна или има вероятност да стане проблемна, би могло да ги накара да продадат ценните си книжа на борсите и също да доведе до масово теглене на депозити, което би влошило финансовото състояние на банката и би направило по-трудно, и дори невъзможно, приемането на разрешение, годно да предотврати ликвидацията ѝ.

379 В това отношение, както следва от съображение 116 от Регламент № 806/2014, цитирано в точка 187 по-горе, всяка информация, предоставена по отношение на решение, преди то да бъде взето, независимо дали се отнася до въпроса изпълнени ли са условията за

преструктуриране, до използването на конкретен инструмент или до действие в хода на процедурата, има последици за обществените и частните интереси, засегнати от действието.

380 Следва да се отбележи, че жалбоподателите признават в жалбата, че дори само намекът, че ЕСП обмисля дали да упражни правомощията си по отношение на даден субект, е значимо събитие за пазара, което може да накара инвеститорите, кредиторите и вложителите да предприемат защитни мерки за избягване на загубите.

381 Следователно трябва да се приеме, че изслушването на жалбоподателите преди приемането на схемата за преструктуриране или преди приемането на обжалваното решение би довело до съществено забавяне на процедурата, което съответно би застрашило както постигането на целите на действието, така и неговата ефективност.

382 В това отношение жалбоподателите поддържат, че Комисията и ЕСП са разглеждали потенциалната необходимост от действие по преструктуриране няколко седмици преди приемането на обжалваното решение, поради което Комисията е разполагала с достатъчно време да изслуша жалбоподателите.

383 Достатъчно е да се отбележи, че преди 6 юни 2017 г., когато ЕЦБ констатира, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, и преди решението на ЕСП да приложи процедурата за преструктуриране, преструктурирането на Banco Popular е било просто потенциална възможност. Освен това жалбоподателите не обясняват от кой момент Комисията е трябвало да се консултира с притежателите на капиталови инструменти на Banco Popular, като следва да се вземе предвид и фактът, че тяхната самоличност е можела да се променя, тъй като капиталовите инструменти се търгуват на пазарите.

384 Следователно, от една страна, предварително изслушване, на което жалбоподателите се уведомяват за евентуално действие по преструктуриране, е можело да доведе до риск те да възприемат поведение на пазара, което да влоши финансовото състояние на Banco Popular. Съответно подобно изслушване е можело да намали ефикасността на предвиденото действие по преструктуриране.

385 От друга страна, поради неотложността да се приеме схемата за преструктуриране предварителното допитване до жалбоподателите, както и до другите акционери или притежатели на капиталови инструменти на Banco Popular, е нямало да бъде възможно не само заради трудностите, свързани с идентифицирането им, а и заради невъзможността за ефективно разглеждане на становищата им преди приемането на схемата за преструктуриране или на обжалваното решение.

386 От всичко изложено по-горе следва, че изслушване на жалбоподателите преди приемането на схемата за преструктуриране или на обжалваното решение би застрашило постигането на целите за защита на стабилността на финансовите пазари и за непрекъснатост на критичните функции на субекта, както и изискванията за бързина и ефикасност на процедурата за преструктуриране.

387 При това положение неизслушването на жалбоподателите в рамките на процедурата за преструктуриране на Banco Popular представлява ограничение на правото на изслушване, което е обосновано и необходимо с оглед на цел от общ интерес и спазва принципа на пропорционалност съгласно член 52, параграф 1 от Хартата.

388 Следователно твърденията по шестото основание трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

По петото основание: нарушение на правото на собственост

389 Жалбоподателите поддържат, че одобрената с обжалваното решение схема за преструктуриране нарушава правото им на собственост, закрепено с член 17, параграф 1 от Хартата. Те изтъкват, че одобрената с обжалваното решение схема за преструктуриране ги е лишила от капиталовите им инструменти. Решението за обезценяване на капиталовите инструменти в схемата за преструктуриране представлявало незаконосъобразна експроприация в нарушение на изискванията на член 17, параграф 1 от Хартата, тъй като не спазвало „предвидените в закона“ условия и не предвиждало справедливо обезщетение.

390 Член 17, параграф 1 от Хартата предвижда:

„Всеки има право да се ползва от собствеността на имуществото, което е придобил законно, да го ползва, да се разпорежда с него и да го завещава. Никой не може да бъде лишен от своята собственост, освен в обществена полза, в предвидените със закон случаи и условия и срещу справедливо и своевременно обезщетение за понесената загуба. Ползването на имуществото може да бъде уредено със закон до степен, необходима за общия интерес“.

391 Съгласно постоянната съдебна практика правото на собственост, гарантирано с член 17, параграф 1 от Хартата, не е абсолютно и упражняването му може да се ограничава, когато това е обосновано с преследваните от Съюза цели от общ интерес. Ето защо, както следва от член 52, параграф 1 от Хартата, упражняването на правото на собственост може да бъде предмет на определени ограничения, при условие че тези ограничения действително отговарят на преследваните цели от общ интерес и не представляват с оглед на преследваната цел непропорционална и нетърпима намеса, която би могла да накърни самата същност на гарантираните права (вж. решение от 20 септември 2016 г., Ledra Advertising и др./Комисия и ЕЦБ, C-8/15 P—C-10/15 P, EU:C:2016:701, т. 69 и 70 и цитираната съдебна практика; решения от 16 юли 2020 г., Adusbef и др, C-686/18, EU:C:2020:567, т. 85, и от 23 май 2019 г., Steinhoff и др./ЕЦБ, T-107/17, EU:T:2019:353, т. 100).

392 От това следва, че правото на собственост не е абсолютно и че съгласно цитирания в точка 336 по-горе член 52, параграф 1 от Хартата подлежи на определени ограничения, ако последните са предвидени в приложимите текстове, ако са необходими за преследването на обща цел и ако са пропорционални на тази цел.

393 Следва да се припомни, че в член 6 от схемата за преструктуриране ЕСП решава, в съответствие с член 21 от Регламент № 806/2014, да обезцени и преобразува капиталовите инструменти на Banco Popular по посочения в точка 73 по-горе начин.

394 Освен това, от една страна, от съображение 61 от Регламент № 806/2014 следва, че ограничаването на правата на акционерите и кредиторите следва да бъде съобразено с принципите, заложени в член 52, параграф 1 от Хартата, и от друга страна, видно от съображение 62 от същия регламент, намесата в правата на собственост не следва да бъде прекомерна.

395 Видно от член 15, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014, отнасящ се до основните принципи, уреждащи преструктурирането, акционерите на институцията в режим на преструктуриране първи поемат загубите.

396 В това отношение Съдът постановява, що се отнася до акционерите на банките, че съгласно общите правила, приложими за статута на акционерите в акционерните дружества, тези акционери поемат изцяло риска от инвестициите си (решение от 19 юли 2016 г., Kotnik и др., C-526/14, EU:C:2016:570, т. 73).

397 Съдът приема, в областта на държавните помощи, че тъй като акционерите носят отговорност за дълговете на банката до размера на нейния дружествен капитал, не може да се счита, че правото им на собственост се засяга от факта, че точки 40—46 от Съобщението на Комисията относно прилагането от 1 август 2013 г. на правилата за държавните помощи към мерките за подкрепа на банки в контекста на финансовата криза („Съобщение относно банковия сектор“) (ОВ C 216, 2013 г., стр. 1) изискват за справянето с недостига на собствен капитал на банка акционерите да допринесат, преди предоставянето на държавна помощ, за поемането на претърпените от банката загуби до същата степен, до която би се стигнало при липсата на подобна държавна помощ (решение от 19 юли 2016 г., Kotnik и др., C-526/14, EU:C:2016:570, т. 74).

398 По аналогия трябва да се приеме, че решението в схемата за преструктуриране за обезценяване и преобразуване на притежаваните от жалбоподателите капиталови инструменти на Banco Popular е следствие от това, че акционерите на даден субект трябва да поемат присъщите на инвестициите им рискове и че тъй като спрямо този субект е предприето действие по преструктуриране поради неизпълнението на задължения от негова страна, те трябва да понесат съответните икономически последици.

399 В това отношение Общият съд вече е постановил, че мярка, изразяваща се в намаляване на номиналната стойност на акциите на кипърска банка, е пропорционална на преследваната с тази мярка цел. Най-напред, той отбелязва, че целта на тази мярка е да допринесе за рекапитализацията на банката и че мярката е годна за целта да се гарантира стабилността на кипърската финансова система и на еврозоната като цяло. На следващо място, той констатира, че тази мярка не превишава пределите на това, което е подходящо и необходимо за постигането на тази цел, като се има предвид, че по-малко ограничителни алтернативи не са били осъществими или не биха позволили постигането на очакваните резултати. На последно място, той посочва, че с оглед на значимостта на преследваната цел мярката не води до несъразмерни неблагоприятни последици. В това отношение той припомня, че акционерите на банките понасят изцяло риска за своите инвестиции (решение от 13 юли 2018 г., K. Chrysostomides & Co. и др./Съвет и др., T-680/13, EU:T:2018:486, т. 330).

400 При тези обстоятелства Общият съд заключава, че не може да се счита, че намаляването на номиналната стойност на акциите на тази банка представлява непропорционална и нетърпима намеса, която накърнява самата същност на правото на собственост на акционерите (решение от 13 юли 2018 г., K. Chrysostomides & Co. и др./Съвет и др., T-680/13, EU:T:2018:486, т. 331).

401 Освен това следва да се припомни, че от цитираната в точка 343 по-горе съдебна практика следва, че финансовите услуги играят централна роля в икономиката на Съюза и че има опасност неплатежоспособността на една или повече банки да се разпространи бързо към други банки в съответната държава членка или в други държави членки.

402 Съдът вече е постановил, че с оглед на целта да се гарантира стабилността на банковата система в еврозоната и на непосредствения риск от финансови загуби, на който биха били изложени вложителите в засегнатите банки в случай на изпадане на последните в несъстоятелност, някои ограничения на правото на собственост могат да бъдат обосновани (вж. в този смисъл решение от 20 септември 2016 г., Ledra Advertising и др./Комисия и ЕЦБ, C-8/15 P—C-10/15 P, EU:C:2016:701, т. 74).

403 Съдът постановява и че макар да е налице ясен общ интерес да се гарантира в целия Съюз силна и съгласувана подкрепа на инвеститорите, не може да се счита, че при всички обстоятелства този интерес има предимство пред общия интерес, състоящ се в гарантирането на стабилността на финансовата система (решения от 19 юли 2016 т., Kotnik и др., C-526/14, EU:C:2016:570, т. 91, и от 8 ноември 2016 г., Dowling и др., C-41/15, EU:C:2016:836, т. 54).

404 Следва да се отбележи обаче, че в член 4.2 от схемата за преструктуриране ЕСП преценява, че преструктурирането е необходимо за и пропорционално на предвидените в член 14, параграф 2, букви а) и б) от Регламент № 806/2014 цели, а именно осигуряване на непрекъснатост на критичните функции и избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, по-специално чрез предотвратяване на разпространението на проблемите, включително в пазарната инфраструктура, и чрез поддържане на пазарната дисциплина. Той посочва, че ликвидацията на Banco Popular чрез обичайно производство по несъстоятелност не би постигнала тези цели в същата степен. В обжалваното решение Комисията изрично одобрява представените от ЕСП основания преструктурирането да се обоснове с обществения интерес.

405 Съответно, доколкото има за цел да запази или възстанови финансовото състояние на Banco Popular, и по-специално доколкото представлява алтернатива на ликвидацията ѝ, схемата за преструктуриране изпълнява цел от общ интерес по смисъла на член 52, параграф 1 от Хартата, а именно да се гарантира стабилността на финансовите пазари.

406 Жалбоподателите посочват, че не оспорват съвместимостта с Хартата на Единния механизъм за преструктуриране, предвиден в Регламент № 806/2014, и признават, че преструктурирането на проблемна банка в съответствие с разпоредбите на този регламент, с което се цели да се защити стабилността на банковата система, законосъобразно преследва обществен интерес.

407 На първо място, жалбоподателите поддържат, че решението да се обезценят и преобразуват притежаваните от тях капиталови инструменти на Banco Popular противоречи на изискванията на член 17, параграф 1 от Хартата, тъй като не отговаря на предвидените в

закона условия. Схемата за преструктуриране и обжалваното решение не зачитали общите принципи на правото на Съюза, нито разпоредбите на Регламент № 806/2014 по съображенията, изложени в другите им основания.

408 В това отношение е достатъчно да се констатира, че видно от анализа на останалите основания, Комисията не е допуснала явна грешка в преценката при прилагането на разпоредбите на Регламент № 806/2014, нито е нарушила общите принципи на правото.

409 Освен това, от една страна, трябва да се отбележи, че в другите си основания жалбоподателите не оспорват изпълнението на условията, предвидени в член 18 от Регламент № 806/2014, които обосновават приемането на схемата за преструктуриране. От друга страна, жалбоподателите не изтъкват конкретни доводи, за да докажат, че решението на ЕСП да обезцени и преобразува капиталовите инструменти, което е мярката, годна да засегне правото им на собственост, не е в съответствие с разпоредбите на член 21 от Регламент № 806/2014 и че поради това Комисията не е трябвало да го одобрява.

410 От това следва, че жалбоподателите не са изтъкнали нито един довод, който да поставя под въпрос, от една страна, факта, че решението на ЕСП да обезцени и преобразува капиталовите инструменти на Banco Popular, е в съответствие с предвидените в Регламент № 806/2014 условия и от друга страна, факта, че това решение е било необходимо за постигане на обща цел, годна да обоснове ограничение на правото на собственост.

411 На второ място, жалбоподателите поддържат, че схемата за преструктуриране и обжалваното решение нарушават член 17, параграф 1 от Хартата, тъй като не предвиждат предоставянето на обезщетение.

412 Следва да се отбележи, че съгласно член 15, параграф 1, буква ж) от Регламент № 806/2014 никой кредитор не понася по-големи загуби от загубите, които би понесъл, ако субектът, поставен в режим на преструктуриране, се ликвидира чрез обичайно производство по несъстоятелност.

413 За да се определи дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на съответния субект беше образувано обичайно производство по несъстоятелност, в член 20, параграф 16 от Регламент № 806/2014 се предвижда извършване на оценка след преструктурирането. Съгласно член 20, параграф 17 от Регламент № 806/2014 с тази оценка се определя дали съществува разлика между третирането, което биха получили акционерите и кредиторите, ако по отношение на институцията беше образувано обичайно производство по несъстоятелност към момента на вземане на решението за действието по преструктуриране, и действителното третиране, което са получили при преструктурирането.

414 Ако след тази оценка се установи, че при преструктурирането акционерите или кредиторите са понесли по-големи загуби, отколкото биха понесли при ликвидация чрез обичайно производство по несъстоятелност, член 76, параграф 1 от Регламент № 806/2014 предвижда, че ЕСП може да използва ЕФП, за да ги обезщети.

415 От това следва, че с Регламент № 806/2014 се създава механизъм, с който на акционерите или кредиторите на субекта, поставен в режим на преструктуриране, се гарантира справедливо обезщетение в съответствие с изискванията на член 17, параграф 1 от Хартата.

416 В допълнение, противно на поддържаното от жалбоподателите, фактът, че не са получили обезщетение до датата на схемата за преструктуриране, не е достатъчен, за да се установи нарушение на правото им на собственост, доколкото член 17, параграф 1 от Хартата не предвижда плащането на обезщетение да е едновременно с ограничаването на правото на собственост, а да е своевременно.

417 Освен това, що се отнася до повдигнатите в репликата доводи, с които жалбоподателите оспорват оценка 3 и които се отнасят до липсата на независимост на Deloitte и до нарушение на правото им на достъп до преписката, достатъчно е да се отбележи, че те са неотносими. Всъщност тези доводи се отнасят до оценка 3, която е извършена след приемането на обжалваното решение, и до отделна процедура и съответно не могат да поставят под въпрос законосъобразността на обжалваното решение.

418 На трето място, в репликата жалбоподателите изтъкват, че обезщетението, определено въз основа на разликата в третирането на кредиторите в рамките на действие по преструктуриране и в рамките на обичайно производство по несъстоятелност, не е справедливо обезщетение по смисъла на член 17, параграф 1 от Хартата. Те поддържат, че ако Комисията беше спазила правото на Съюза, обжалваното решение нямаше да бъде прието или схемата за преструктуриране щеше да бъде различна и че поради това обезщетение, изплатено на основание член 76, параграф 1 от Регламент № 806/2014, не е справедливо. Действителното обезщетение на жалбоподателите трябвало да се определи на база правилния условен сценарий, а именно липса на преструктуриране, последвано от частно разрешение, или, при условията на евентуалност, преструктуриране, основано на правилна оценка на Banco Popular.

419 Следва да се припомни, че целта на принципа по член 15, параграф 1, буква ж) от Регламент № 806/2014 за справедливо третиране на кредиторите е да се гарантира, че ако намесата в правото на собственост на жалбоподателите, произтичаща от схемата за преструктуриране, е по-голяма от тази, която биха понесли, ако Banco Popular беше ликвидирана чрез обичайно производство по несъстоятелност, те биха могли да получат обезщетение.

420 В настоящия случай обаче в схемата за преструктуриране ЕСП констатира, че предвидените в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014 условия са изпълнени, а именно че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, че няма алтернативна мярка от страна на надзорните органи или на частния сектор, която да предотврати в разумен срок неизпълнението на задълженията от нейна страна, и че действието по преструктуриране е необходимо в обществен интерес. Следва да се припомни, че жалбоподателите не оспорват изпълнението на тези условия в случая.

421 От това следва, че алтернативата в случай на неприемане на схемата за преструктуриране е ликвидацията на Banco Popular чрез обичайно производство по несъстоятелност, което жалбоподателите признават в съдебното заседание.

422 Освен това от анализа на третото основание следва, че условният сценарий, на който се позовават жалбоподателите и който е включен в техния допълнителен експертен доклад, а именно липса на преструктуриране на Banco Popular, последвано от частно разрешение, не е релевантен.

423 В допълнение, противно на поддържаното от жалбоподателите, стойността на тяхната инвестиция не следва да се изчислява с оглед на ситуацията преди приемането на схемата за преструктуриране, а съответства на хипотезата, в която не е приета схемата за преструктуриране, което пък съответства на хипотезата на ликвидация на Banco Popular чрез обичайно производство по несъстоятелност.

424 В това отношение в областта на държавните помощи Съдът е постановил, че загубите на акционерите в банките в затруднено положение ще имат един и същ мащаб, независимо дали са в резултат от решение за обявяване в несъстоятелност поради непредоставяне на държавна помощ или от процедура за предоставяне на такава помощ, обвързано с предварително споделяне на тежестта (решение от 19 юли 2016 г., Kotnik и др., C-526/14, EU:C:2016:570, т. 75).

425 Съдът посочва, че точка 46 от Съобщението относно банковия сектор предвижда, че „трябва да бъде спазван принципът, според който никой от кредиторите не трябва да бъде ощетен“ и „[п]о този начин подчинените кредитори не би трябвало да получават по-малко, от икономическа гледна точка, отколкото стойността на техните инструменти при липса на държавна помощ“ (решение от 19 юли 2016 г., Kotnik и др., C-526/14, EU:C:2016:570, т. 77).

426 Според Съда от тази точка следва, че мерките за споделяне на тежестта, с които би било обвързано предоставянето на държавна помощ в полза на банка в затруднено положение, не могат да засягат правото на собственост на подчинените кредитори по начин, по който то не би било засегнато в рамките на производство по несъстоятелност вследствие на непредоставянето на такава помощ. При тези условия не може да се поддържа надлежно, че предвидените в Съобщението относно банковия сектор мерки за споделяне на тежестта представляват накърняване на право на собственост на акционерите и на подчинените кредитори (решение от 19 юли 2016 г., Kotnik и др., C-526/14, EU:C:2016:570, т. 78 и 79).

427 Освен това, когато става въпрос за ценни книжа, размерът на дължимото обезщетение се преценява спрямо реалната пазарна стойност на ценните книжа към момента на приемането на спорната правна уредба, а не спрямо номиналната стойност или сумата, която държателят ѝ се е надявал да получи в момента на придобиването ѝ (вж. решение от 13 юли 2018 г., K. Chrysostomides & Co. и др./Съвет и др., T-680/13, EU:T:2018:486, т. 314 и цитираната съдебна практика).

428 Ето защо по аналогия следва да се приеме, че прилагането в случая на принципа за справедливо третиране на кредиторите, предвиден в член 15, параграф 1, буква ж) от Регламент № 806/2014, гарантира на жалбоподателите справедливо обезщетение в съответствие с изискванията на член 17, параграф 1 от Хартата.

429 От всичко изложено по-горе следва, първо, че Banco Popular е била проблемна или е имало вероятност да стане проблемна и не е имало алтернативни мерки, които да предотвратят това състояние, второ, че при липса на преструктуриране спрямо Banco Popular е щяло да се приложи обичайно производство по несъстоятелност и трето, че акционерите на Banco Popular е трябвало да поемат риска от инвестициите си и че Регламент № 806/2014 предвижда евентуално изплащане на обезщетение в съответствие с принципа за справедливо третиране на кредиторите. Следователно трябва да се заключи, че решението за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти на Banco Popular в схемата за преструктуриране не представлява непропорционална и нетърпима намеса, накърняваща самата същност на правото на собственост на жалбоподателите, а трябва да се разглежда в

смисъл, че установява обосновано и пропорционално ограничение на правото им на собственост в съответствие с разпоредбите на член 17, параграф 1 и на член 52, параграф 1 от Хартата.

430 Освен това следва да се отбележи, че жалбоподателите поддържат, че третирането в контекста на обичайно производство по несъстоятелност е правилният критерий за определяне на обезщетението при законосъобразно преструктуриране на банка. Те изтъкват, че тъй като в случая схемата за преструктуриране не е в съответствие с разпоредбите на Регламент № 806/2014, дължимото им обезщетение трябва да се основе на положението, в което са щели да се намират при неизвършване на незаконосъобразните действия.

431 Следва да се отбележи, че тези доводи нямат за цел да се установи нарушение на правото на собственост, а всъщност представляват претенция за обезщетение за вреди, претърпени вследствие на допуснато от институция на Съюза нарушение, която може да се предяви в рамките на иск за обезщетение.

432 Поради това твърденията по петото основание трябва да бъдат отхвърлени.

По исканията за процесуално-организационни действия

433 В жалбата си жалбоподателите отправят искания за процесуално-организационни действия, в рамките на които Общият съд да разпореди на Комисията, ЕСП и ЕЦБ да представят определени документи.

434 Следва да се отбележи, че с определението си от 21 май 2021 г. за извършване на действия по събиране на доказателства на основание член 91, буква б), член 92, параграф 3 и член 103 от Процедурния правилник Общият съд разпорежда на Комисията и ЕСП да предоставят някои документи, посочени в точка 93 по-горе. С определение от 16 юни 2021 г. Общият съд постановява, че предоставените от Комисията и от ЕСП поверителни варианти на документите не са релевантни за разрешаването на спора. За сметка на това писмото на Banco Popular до ЕЦБ от 6 юни 2017 г., без приложението към него, е съобщено на останалите страни.

435 Що се отнася до направените от страна по спора искания за процесуално-организационни действия или за събиране на доказателства, следва да се припомни, че Общият съд единствен може да прецени евентуалната необходимост от допълване на данните, с които разполага по висящите пред него дела (вж. решение от 26 януари 2017 г., Mamoli Robinetteria/Комисия, C-619/13 P, EU:C:2017:50, т. 117 и цитираната съдебна практика; решение от 12 ноември 2020 г., Fleig/ЕСВД, C-446/19 P, непубликувано, EU:C:2020:918, т. 53).

436 В случая следва да се отбележи, че съдържащите се в преписката данни, както и обясненията, дадени в хода на съдебното заседание, са достатъчни, за да може Общият съд да постанови решение, след като се е произнесъл надлежно по исканията, основанията и доводите, представени в хода на производството, и с оглед на представените от страните документи.

437 От това следва, че исканията на жалбоподателите за процесуално-организационни действия трябва да бъдат отхвърлени.

438 От всичко изложено по-горе следва, че жалбата трябва да бъде отхвърлена в нейната цялост, без да е необходимо произнасяне по допустимостта на направеното от жалбоподателите при условията на евентуалност искане за отмяна на член 1 от обжалваното решение.

По съдебните разноски

439 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като жалбоподателите са загубили делото, те следва да бъдат осъдени да понесат направените от тях съдебни разноски, както и тези на Комисията и на Banco Santander, в съответствие с исканията на последните.

440 Член 138, параграф 1 от Процедурния правилник предвижда, че държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Съгласно член 1, параграф 2, буква е) от Процедурния правилник „институции“ са институциите на Съюза, посочени в член 13, параграф 1 ДЕС, и органите, службите или агенциите, които са създадени с Договорите или с акт, приет в тяхно изпълнение, и които могат да бъдат страни пред Общия съд. Съгласно член 42, параграф 1 от Регламент № 806/2014 ЕСП е агенция на Съюза. Следователно ЕСП понася направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав)

реши:

1) **Отхвърля жалбата.**

2) **Algebris (UK) Ltd и Anchorage Capital Group LLC понасят направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия и на Banco Santander, SA.**

3) **Единният съвет за преструктуриране (ЕСП) понася направените от него съдебни разноски.**

Van der Woude Jaeger Kreuschitz

De Baere Steinfatt

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 1 юни 2022 година.

Подписи

Съдържание

Правна уредба 2

Обстоятелствата по спора и факти, настъпили след подаването на жалбата 6

Състоянието на Banco Popular преди приемането на схемата за преструктуриране 6

Други факти, настъпили преди приемането на схемата за преструктуриране 9

Схемата за преструктуриране на Banco Popular от 7 юни 2017 г. 12

Фактите, настъпили след приемането на решението за преструктуриране 14

Производство и искания на страните 14

От правна страна 16

По първото основание: Комисията не разгледала схемата за преструктуриране, преди да я одобри 17

По второто основание: нарушение на задължението за мотивиране 23

По третото основание: нарушение на задълженията за професионална тайна и за добра администрация 25

По четвъртото основание: явни грешки в преценката при прилагането на членове 14, 18, 20—22 и 24 от Регламент № 806/2014 32

По първото оплакване, свързано с надеждността на оценка 2 и с нейния временен характер 34

По второто оплакване, свързано с направените от Deloitte корекции 37

По третото оплакване, свързано с използвания в оценка 2 диапазон 45

По шестото основание: нарушение на правото на изслушване 46

По петото основание: нарушение на правото на собственост 57

По исканията за процесуално-организационни действия 63

По съдебните разноски 64